

FROM NATIONAL CONSCIENCE TO NATIONALISM AND IDEALISM

Doç. Dr. Hasan Hüseyin Özkan

Süleyman Demirel Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü.

huseyinozkan@sdu.edu.tr

Abstract

In this study, the opinions of idealist youth on national consciousness, nationalism and idealism have been analyzed. The phenomenological method is used in this research, which is designed in accordance with the qualitative design pattern. Study group of the research includes 56 idealist youth. Data have been analyzed using content analysis method. The results of the research show that while idealist youth define the concept of nation mostly as “a community which has the same language, religion, bloodline, history and commonly shared values” (22, 39%), they define national consciousness as “common feeling and national responsibility” (21, 39%). They described nationalism as “Loving, protecting and exalting one’s own homeland, nation and state” (26, 46%), and idealism as “Turkish-Islamic ideal, the pride and consciousness of being Turkish and Islamic ethics and virtue” (22, 39%). They say that they are nationalists because “they grew up with in a Turkish society and wanted to maintain Turkish traditions” (11, 20%), and that they are idealists because of the books they have read and self-awareness (18, 32%). While many students in the study group (38, 76%) have said that they did not suffer from their idealism, some students (9, 16%) have said that they suffered from psychological pressure and moral coercion. It is seen that the most important feeling the youth feel when they expressed their idealism is “pride” (44, 79%). The most referred value among the values idealists should possess is “Patriotism and national consciousness” (31, 55%).

Keywords: *Nation, National consciousness, Nationalism, Idealism, Idealist youth*

MİLLET ŞUURUNDAN MİLLİYETÇİLİK VE ÜLKÜCÜLÜĞE

Özet

Bu çalışmada ülkücü gençlerin, millet şuurundan milliyetçilik ve ülkücülüğe bakış açılarıyla ilgili görüşleri analiz edilmiştir. Nitel araştırma desenlerine uygun olarak tasarlanan çalışmada, olgubilim (fenomenolojik) araştırma deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 56 ülkücü genç oluşturmuştur. Veriler, içerik analizi yoluyla çözümlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre: Ülkücü gençler, millet kavramını daha çok “Dil, din, soy, tarih ve ortak değerler birliğinden oluşan topluluk (22, %39) olarak tanımlarken, millet şuurunu da “Milli şuur, ortak duygu ve millet olma sorumluluğu” (21, %39) olarak tanımlamışlardır. Milliyetçiliği, “Vatanımı, milletini ve devletini sevmeye, koruma ve yüceltme” (26, %46) olarak açıklarlarken, ülkücülüğü de “Türk-İslam ülküsü, Türklük gurur ve şuru, İslam ahlak ve fazileti” (22, %39) şeklinde açıklamaya çalışmışlardır. Milliyetçi olmalarını, “Türk olan bir toplumda yetişme ve Türk töresini yaşatma”

(11, %20) nedenine bağlarlarken, ülkücü olmalarını ise, “Okuduğum kitaplar, kişisel bilinçlenme” (18, %32) nedeniyle açıklamışlardır. Gençlerin çoğunluğu (38, %76) ülkücülüklerinden zarar görmediklerini belirtirken, zarar gördüklerini belirtenler ise, “Psikolojik şiddet, manevi baskı” (9, %16) yoluyla zarar gördüklerini belirtmişlerdir. Gençlerin ülkücülüklerini ifade ettiklerinde hissettikleri en önemli duygunun ise “Gurur” (44, %79) olduğu görülmüştür. Ülkücü gençlerin sahip olması gereken değerlerden en çok atıf alan değer ise, “Türklük sevgisi/milli şuur” (31, %55) değeri olmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Millet, Millet şuurunu, Milliyetçilik, Ülkücülük, Ülkücü gençler*

GİRİŞ

İnsanlardaki ait olma duygusu, yerleşik olan bir duygudur ve temel ihtiyaçların başında gelir. Bu ihtiyaç, insanlarda duygu ve mantık temeline dayalı olarak ortaya çıkan bir bağlanma şeklidir. Bu bağlanma, bireylerin birbirlerine olan ihtiyaçlarından kaynaklanan birlikte yaşama güdüsü, bireylerin diğerleriyle kurduğu sosyal ilişkilerinin sürekliliği anlamındadır. Bu süreklilik de bireylerin birbirlerine olan bağlılıklarının sonucudur. Aynı zamanda bu bağlanma, birlikte yaşamayı gerektirir ve birlikte yaşamının sonucunda, toplumlar ve toplumsallaşma süreci gerçekleşmektedir. Bu süreçte toplumlarda bazı kurallar gelişmekte ve bu kurallar da toplumların yaşam biçimlerini ve genel toplumsal düşünme biçimlerini oluşturmaktadır. Toplumsallaşma sürecinde de insanların birtakım normları ve değerleri öğrenmesi söz konusudur.

Yaradılıştan bu yana yeryüzündeki bütün insanlar, topluluklar ya da milletler hâlinde yaşamışlardır. Her topluluk ya da millet de kendi özelliklerini koruma ve geliştirme gayreti içinde olmuştur. Burada amaç, her toplumun kendi topluluğunu diğer milletlerden daha ileriye, daha yükseğe, daha refahlı bir düzeye getirmeye çalışmaktır. Milletler arasındaki bu rekabet, milleti meydana getiren insanların ortak duygu ve düşüncelerde birleşmelerini ve ortak bir şura sahip olmalarını doğurmaktadır. Bu ortak şura, millî şuur ya da millet şuru denir. Ancak bu şurun oluşup gelişmesinde, millet şuru ve milliyetçilik duygusu önemli bir yer tutmaktadır.

Milliyetçilik şuru ve duygusundan yoksun olan bir toplumun, millet olabilmesi ve sağlıklı bir şekilde bir arada yaşayabilmesi mümkün değildir. Böyle bir duygudan ve şurdan mahrum toplulukların, dış güç ve olayların en ufak bir tesirine dahi karşı koyabilmesi zordur. Hatta dış tesirler olmasa dahi, kendi kendilerine dağılmaları da söz konusu olacaktır. O halde toplumların; belirli vasıfları olan, belirli hedefleri olan topluluk kimliklerinden çıktıklarını söylemek olasıdır.

Toplulukların millet olarak yetkinleşebilmesi, başlangıçtan geleceğe, süreç içinde oluşmaya tabi olduğundan, aynı zamanda millet şuru ve buna dayalı olarak gelişen milletleşme süreci, geçmişten geleceğe doğru inşa edilen bir süreçtir. Bu süreç; geçmişin olguları üzerinden hareketle, millet şuru ve milletleşme ve oradan da milliyetçilik olgusu doğrultusunda gerçekleşir. Ülkücülük ise bunun bir safha daha ötesi olan, daha uzak hedefleri de gerçekleştirmeyi amaçlayan, o milleti yöneterek daha ileriye götürmek ve yüceltmek olgusunun hayata geçirilmesi şeklinde gerçekleşebilir.

Bu çalışmayla, millet şuurundan milliyetçiliğe ve ülkücülüğe doğru ülkücü gençlerin millet, milliyetçilik ve ülkücülükle ilgili kavramlarının anlamlarını, bu kavramlarla ilgili duygu ve düşüncelerini, bu kavramlarla ilgili değerlendirmelerini belirlemek amaçlanmıştır. Bu amaç bağlamında çalışmanın; ülkücü gençlerin farkındalıklarını artırma, milliyetçilik ve ülkücülük gibi temel ideolojilere ve alan yazına katkı getirmesi düşünülmektedir.

Millet Şuurundan Milliyetçilik ve Ülkücülüğe

Millet Şuuru

Millet, sosyal bir topluluk ya da yapıdır ancak suni bir yapı değildir. Her millet, kendisine ait bir tarih ve coğrafya içinden geçerek oluşmaya başlar. Bir milleti yoğuran ve tarihi süreci içinde biçimlendiren pek çok farklı ve karmaşık sebep vardır. Milletler, inkâr edilemeyecek birer sosyal ya da sosyolojik gerçekliklerdir. Bu gerçeklik, insanlık tarihinin gelişimi sürecinde; tarihi, sosyal, kültürel, ekonomik, biyolojik, psikolojik, sosyolojik ve siyasi nedenlerle varlığını kanıtlamış, kadim bir medeniyeti inşa edebilme özellikleriyle millet olma vasfını kazanmış bir kavramdır.

Yeryüzünde insanlar, genel olarak millet toplulukları halinde yaşamaktadırlar. Her Milletin kendine has özellikleri ve yaşam biçimleri vardır. Değişik milletlerin faaliyetleri, dünyayı renklendiren çeşitli kültürler ve medeniyetler meydana getirmiştir. Her milletin kendine mahsus inançları, milli kültürü, milli bir dünya görüşü vardır. Esasen her millet, bir kimlik özelliği de taşır. Bu kimlik olma ve millet olma şuurunun temeli, millet olarak yaşamaktan ve millet olabilmekten geçer diyebiliriz.

Genel olarak millet; ortak değer, inanç ve kutsallardan oluşan bir topluluktur. Ancak millet kavramının gelişimine ve alan yazındaki anlamlarına bakmak gerekir. Ulu önder Atatürk (MEB, 2001), zengin bir hatıralar mirasına sahip bulunan, beraber yaşamak konusunda ortak arzu ve istekte samimi olan, sahip olunan mirasın korunmasına beraber devam etmek konusunda iradeleri ortak olan insanların birleşmesinden meydana gelen topluma millet denir, demiştir. Yine Atatürk milleti; dil, kültür, mefkûre (ülkü, ideal) birliği ile birbirine bağlı vatandaşların teşkil ettiği bir siyasi ve içtimai heyettir şeklinde tanımlamıştır. Akçura'ya göre (1978: 35) millet, "İrk ve dilin birliğinden dolayı sosyal vicdanında, birlik ve beraberlikten meydana gelmiş insan topluluğudur". Smith (2002) milleti, "tarihi bir toprağı/ülkeyi, ortak mitleri ve tarihi belleği, kitlesel bir kamu kültürünü, ortak bir ekonomiyi, ortak yasal hak ve görevleri paylaşan bir insan topluluğunun adı" olarak tanımlamıştır. Türköne (2003) ise milleti, "Aynı dili konuşan, aynı inancı paylaşan ve ortak geçmişle birbirine bağlı insanlardan oluşan kültürel bir varlıktır" şeklinde tanımlarken, yine milleti diğer etnik gruplardan ayıran özelliğin: "Milletin, kendini farklı ve özel bir siyasi grup olarak tanımlayan bireylerden oluşmasıdır" şeklinde ifade etmektedir. Büyük Türk sosyoloğu Ziya Gökalp de (2005) milleti, "Dince, dilce ve güzellik duygusu bakımından müşterek olan yani aynı terbiyeyi almış fertlerden mürekkep bulunan bir topluluktur", şeklinde tanımlamıştır. Anderson (1995) ise milleti, "hayal edilmiş bir

siyasal topluluk” olarak ele almıştır. Bu tanımların sayısını çokça artırmak mümkündür ancak bu da millet kavramını ortak bir tanımda birleştirmeye yetmeyecektir. Tanımlarda da görülüyor ki millet kavramıyla ilgili üzerinde anlaşılan bir tanımlama yoktur ve bu kavram çok çeşitli tanımlamalarla ifade edilmeye çalışılmaktadır. Ancak tanımların vurguladığı ortak noktaların; aynı tarih, dil, coğrafya, kültür, terbiye, değerler ve siyasi bir topluluk gibi noktalar olduğu görülmektedir. Yine bu tanımlamaların, millet olma milletleşme ile ilgili ortak noktalara vurgu yaptığını görmekteyiz. Özellikle tarih, dil, din, birlikte yaşama arzusu, kültür, aynı coğrafyada yaşama, ahlaki değerler ve siyasi topluluk olma ilk göze batan ortak noktalardır. Milletleşme ve millet şuuruna erişmek için bu noktaların önemli özellikler olduğunu söylemek mümkündür. Karahan (2014) yaptığı çalışmada özellikle “Türk Milleti’nin millet olma milletleşme şuru ile ilgili ortak temaları: Ata, vatan, devlet, dil, töre-kültür ve din ortaklığı olarak ifade etmektedir. Yukarıdaki tanımlamalar ve bu çalışma, millet ve milletleşme ile ilgili önemli hakikatleri ifade ederken, duygu bütünlüğü ve ideolojik olarak tanımlamayı da ön plana çıkarmaktadır. Ancak kültür değişimleri, ahlak anlayışlarının millettan millete değişim göstermesi, milliyetçilik anlayışının sürekli değişmesi, millet tanımlamalarıyla ilgili ortak gerçekliğe varabilmeyi ve üzerinde anlaşılan tanımlamalar yapmayı güçleştirmiş ve güçleştirecektir.

Millet olmak, birlik olmak, güç ve dayanışmadır. Bu dayanışma ve gücün kurmuş olduğu bağımsız devlet bünyesinde, hür ve bağımsız olarak yaşayabilme, millet olmaya bağlı olduğundan; nesillerimizin varlığı, millet şuruyla muhafaza edilmelidir. Bunun içindir ki zihinlere, fikirlere ve gönüllere, bu şurun yerleştirilmesi gerekir. Farklı milletlerin kültür ve milliyetçilik anlayışlarına bakıldığında; Alman Milleti ve Milliyetçiliği ırk ve dil, Fransız Milleti ve Milliyetçiliğinin ortak yaşama arzusunu temele aldığını görmekteyiz. Büyük Türk Milleti ve Milliyetçiliği ise daha köklü bir gelişim göstermekte ve daha çok da vatanını, milletini dilini ve dinini sevmeye, Türk töresi ve ahlak anlayışını benimseyerek birlik ve beraberlik içinde yaşama fikriyatı ve duygularını temele alan bir millet ve milliyetçilik anlayışını benimsemektedir. Derin mazimizden-istikbâlimize ve oradan istiklâlimize akıp giderken, millet olma şuurunun vermiş olduğu ruh ve özlemlerle zenginleşmiş bir milletleşme şuru görmekteyiz. İşte millet olma şuurunun en önemli özellikleri de budur. Bu şuru koruyamadığımız sürece, milletimizin içerisine sinsice yerleştirilen sosyal, kültürel, ahlaki ve siyasi yozlaşmayla ilgili oyunları bertaraf edemeyiz. Eğer bertaraf edemezsek de, yok olur gideriz. O halde şuurlu olmalı ve bu büyük milletin başına örülmeye çalışılan her tür sinsî entrikanın ağlarına takılmadan, millet olma şuuruna erişebilmeliyiz. Oradan da iyi bir Türk milliyetçisi ve ülkücüsü olmanın ülkü ve ideali ile yaşamalıyız.

Türk Milliyetçiliği

Milliyetçilik, bir devletin kurtuluş mücadelesinin ve bekasının ideolojisi olarak doğan bir mefkûre ya da fikir akımıdır. İlk olarak batıda dillendirilmeye başlanan milliyetçilik akımı, Fransız

ihtilaliyle birlikte çok uluslu ya da çoklu etnisiteden oluşan ülkelerin korkulu rüyası olarak algılanmış bir ideolojidir. Özellikle Osmanlı devletinin son yıllarında, öncelikle balkan ülkelerinde başlayan milliyetçilik akımları (Bulgar Milliyetçiliği, Yunan Milliyetçiliği vb.), yine Osmanlı Devleti'nde Osmanlılık, İslamcılık gibi fikir ve ideolojilerin, devletlerin kurtuluşunu sağlamada yetersiz kaldığının düşünülmesinden sonra, bu devletin bekasını sağlayabilecek bir ideoloji olarak gelişmeye başlamıştır (Darendelioğlu, 1968; Akçura, 1978; Gökalp, 2005; Köseoğlu, 2009). Çünkü Osmanlı aydınları, milliyetçilik düşüncesi ile tanıştıklarında, *yayılmacı güçler karşısında çökmekte olan bir imparatorluğu nasıl ayakta tutabiliriz?* Sorusuna cevap aramışlardır. Ve nitekim milliyetçilik fikriyatına yönelişin hareket noktası da devleti kurtarma arayışı olmuştur (Köseoğlu, 2009).

Türklerde modern anlamıyla milliyetçilik, özellikle meşrutiyet döneminde *Türkçülük* fikrinin gelişmesiyle ve bilimsel anlamda Ziya Gökalp'in *Türkçülüğün Esasları* adlı eserinde geniş bir şekilde açıklamalarda bulunmasıyla oluşmaya başlamıştır. Çağdaş manada ortaya çıkışının ise, Atatürk'ün Samsun'a ayak basmasıyla olduğu söylenebilir (MEB, 2001). Türk Milliyetçiliğinin tarihi gelişimi sürecine baktığımızda, Köseoğlu (2009), Türk Milliyetçiliğinin iki önemli temel özellik gösterdiğine vurgu yapmıştır. Bunlardan birincisi, "Türk Milliyetçiliğinin ırki bir anlayışa dayalı olarak gelişiminin kabul edilmemesi", ikincisi ise "Türk Milliyetçiliğinde, milliyetçilik fikri içinde gelişen Turancılık ülküsünün yer alması" fikridir. Uzel (2012) de, 20. yüzyılın başlarında Ziya Gökalp, Yusuf Akçura, gibi dönemin önemli aydınlarının teorik çerçevesi oluşturdukları Türk milliyetçiliğini, Mustafa Kemal'in, büyük bir siyasi gerçeklik ve deha ile Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu ideolojisi yaptığını belirtmektedir. Türk devletinin resmî ideolojisi olan milliyetçilik, hak ettiği değeri bulamamış, Atatürk'ün ölümünden sonra içi boş bir kavram olarak yozlaştırılmaya çalışılmıştır. Özellikle ikinci dünya savaşı yılları ve Alman ırkçılığı korkusuyla, Nihal Adsız aleyhine açılan, 3 Mayıs 1944 Irkçılık ve Turancılık davasıyla (indigodergisi.com/2016), Türk milliyetçileri yargılanmış, faşizm korkusuyla eşleştirilmiş ve milliyetçilik korkulan bir ideoloji haline getirilerek, sürekli yozlaştırılmaya çalışılan bir kavram olmuştur. Bugün de milliyetçilik, henüz hak ettiği itibarı kazanmamış bir kavram, bir ideolojidir ancak belli bir kesim için hala bir yaşam biçimi olmaya devam etmiş ve edecektir de.

Devletlerin bekasının temelini oluşturan milliyetçiliği daha iyi anlayabilmek için alan yazına bakmak gerekir. Sosyolojik olarak milliyetçilik, "mensubu olduğu milleti sevme duygusudur" (Kurtkan, 1976: 133). Atatürk'e göre Türk milliyetçiliği, Terakki ve inkişaf yolunda ve milletler arası temas ve münasebetlerde, bütün çağdaş milletlere paralel ve onlarla bir ahenkte yürümekle beraber, Türk içtimai heyetinin hususî seciyelerini ve başlı başına bağımsız hüviyetini korumaktır (Afet İnan, 2017: 25). Türk Milliyetçiliğinin ve Türklüğün önderliğini yapmış Başbuğ Türkeş de (Dokuz Işık-Cengiz, 2015) milliyetçiliği, sadece toplumsal bir hareket türü ve siyasal ideoloji değil, aksine kolektif kimliğe temel teşkil eden bir bireysel kimlik ve bir kültür meselesi olarak ele alarak, bir ideoloji, bir dil, mitoloji, sembolizm ve bilinç biçimidir, şeklinde ifade etmiştir. Ülkemizin yetiştirdiği ender bilim

insanlarından ve milliyetçilerinden biri olan Erol Güngör de (2004) milliyetçiliği; “Milli kültürü bizzat bir medeniyet kaynağı haline getirmek ve cemiyeti soysuz değişmelerin açık pazar yeri halinden kurtarmak hareketidir”, binaenaleyh, “milliyetçilik aynı zamanda bir medeniyet davasıdır”, şeklinde de tanımlamaktadır. Türk Milliyetçiliğini de “Türk milletinin kendine özgü, diğer milletlerden ayırıcı bir kültüre sahip olduğu kabulünden hareket ederek, tarih boyunca Türk milletini bir arada tutan asıl faktörün Türklerin kendi öz nitelikleri ve İslam’ın verdiği katkıyla zenginleşip kökleşen Türk kültürü olduğunu tanımlamaktadır (Balci, 2011). Görülüyor ki milliyetçilik; ait olduğun milleti sevmek, birlik ve beraberlik içinde yaşama, milli bir kültür, milli şuur, milli bir kimlik, milli kültürü medeniyet haline getirme, cemiyeti soysuz ve adi değişmelerden koruma, milletin kendine özgü değerlerini koruyup-yüceltmedir. Velhasıl milliyetçilik, bir medeniyet davası olup, yine milletini medeni hale getirmenin, onu korumak, geliştirmek ve yüceltme davasının adıdır, diyebiliriz.

O halde milliyetçilik, kökü ait olunan topluluğun ve insan ruhunun derinliklerine kadar ulaşan bir sosyal mecburiyet ve davadır. Duygu, düşünce ve fikir yumakları şeklinde sarılmış, karışmış ve kaynaşmış olarak, bir millete mensubiyetin ve bu mensubiyetin gerektirdiği yaşayış ve davranış biçiminin, milletleşme ve millileşme bilincinin halidir. Kabul edilebilecek bir makullüğün benlik duygusudur. Milletleşme ve milliyetçilik, kendi şahsiyetini geliştirme, başkalarının şahsiyetine de saygı gösterme, değer verme davasıdır. Çünkü milletler, millî his ve menfaatlerini, kendi milliyetçilik çabaları ile başka milletlerin millî duygu ve çıkarlarını ve yüksek insanî idealleri görebilirler ve bu birikimle de başka milletlerle uzlaştırabilirler.

İşte bireylerin var olma azim ve iradesiyle başlayan, kendi kendini koruma güdüsüyle devam eden ve kendi olarak yaşamayı becerebilmenin gerçekliği olan milliyetçilik; milletlerin var olmak azim ve iradesi, 'millî şuur', 'milliyet duygusu', adlarını alır. Bu ölçüler içinde, yani doğru anlaşılacak bir milliyetçilik, ırkçılıkla, Nazizm ile veya faşizmle karıştırılmaması gereken bir davadır. Kısaca milliyetçilik, yok olmak istemeyen, var olmak ve kalmak, yaşamak, yükselmek ve yücelmek isteyen milletlerin, vazgeçilmez ve asla uzaklaşılabilir davasıdır, davası da olmaya devam edecektir. Milliyet hissi ile milliyetçilik şuurunun, her ne sebep ve suretle olursa olsun yozlaştırılması, soysuzlaştırılması, bir millete yapılabilecek en büyük düşmanlık ve kötülük olacaktır.

Ülkücülük

Ülkü, ideal kelimesinin eş anlamlısı ve Türkçesidir. Gökalp’ın mefkûre olarak kullandığı kelime, bugün ülkü olarak kullanılan bir kelime olmuştur. Bu kavram, insanların veya toplulukların geleceğe dönük büyük emelleri için kullanılan bir kavramdır. Hayal edilen, gerçekleşmesi istenen ve oldukça uzak gerçeklikleri ifade etmek için kullanılmaktadır.

Ülkü, gelecekteki belli bir noktayı ifade etmez ve belli bir sınırı da yoktur. Bir anlamda sınırsız arzu, istek, hayal ve emellerin peşinde koşmaktır. Kişinin kendisi için ülküleri olabileceği gibi, vatani,

milleti, devleti için belirlediği ülküleri de söz konudur. Yani bir insanın kendisi, milleti veya bütün insanlık âlemi için ulaşılması gereken, ulaşılmasına şiddetle arzu duyulan bir hedeftir. Bir başka anlamda ise ülkü, vatan sevdası ve vatan yolunda amaçları olan ve ülkesini en yüksek seviyeye ulaştırmak isteyen insanların davalarının adıdır. İnsanların, umutla bir amaç uğruna yürümesini kuvvetlendiren, gerektiği zaman da bu dava uğrunda ölünen ve hiç bir taviz verilmeyen amaç, hedef, arzu, istek, dileklerdir. Bu tür ülküler, milli ülkülerdir ve milli ülküler, şahsi çıkarların üstünde görülür. Mesela Atatürk (KKK, 1982) Türk ülküsünü açıklarken, ülkümüz; “millî birlik duygusunu mütemadiyen ve her türlü vasıta ve tedbirlerle besleyerek geliştirmek, millî ülkümüzdür”, diyor. Bir hedefe varmak için arzu ve istek içinde olan, bu hedef için yoğrulan, yılmadan, bıkmadan, usanmadan, fazilet ve cesaretle, fedakârca çalışanlara da ülkücü denir. Ülkücüler, millî ülküleri için şahsi, ailevi ve grup çıkarlarını feda eden insanlardır.

İnsanlık tarihine baktığımız zaman, kendilerini ülkücü olarak görebileceğimiz şahsiyetlerin sayısı çok da fazla değildir. Kendilerini, belirledikleri hedeflerine götürecek arzu ve istekten yılmadan, bıkmadan, usanmadan, sonuna kadar gidebilenler ülkücüdürler. Bu bağlamda ülkücü olarak kabul edebileceğimiz şahsiyetler; peygamberler, büyük liderler, başbuğlar, milliyetçi ilim insanları ve büyük sanat ve fikir adamları gibi şahsiyetlerdir. İşte bu şahsiyetlere, gerçek manada ülkü insanı ve ülkücüler denebilir. Önemli Ülkücü şahsiyetlerden biri olan Muhsin Yazıcıoğlu, mahkeme salonunda, kendisine “ülkücülük nedir ve en büyük ülkücü kimdir?” denildiği zaman, “yaşamış en büyük ülkücü, Peygamberimiz Hz. Muhammet’tir”, demiştir (https://www.youtube.com/watch?v=0yZ_23tDm4A). İşte ülkücü, peygamber efendimizin, İslamiyet’i yayma hedefine ulaşabilmesi gibi yılmadan, bıkmadan, usanmadan, fedakârca mücadele yapabilecek kişidir. Ülkücülük ise, bu fedakârca mücadeleyi yapabileceklerin izlediği yoldur, kutsal davalarıdır.

Türk milletinin tarih sahnesine çıkmasından günümüze kadar ki milletler mücadelesindeki yeri, uygar bir toplum ve medeniyet oluşturma ülküsüdür. Bu ülkü tarihe yön vermiş, coğrafyaya anlam yüklemiş, insanlığa istikrar kazandırmıştır. Kurduğu devletler yıkılmış, inşa ettiği medeniyet arızaya uğramış olsa da ama *ülküsü* hiç değişmemiştir. O ülkü, devlete mana vermiş, milleti birlik hamuru ile kenetlemiş, toprağı yurt yapmıştır. Bütün Türk devletleri bu ülküyü yaşatmış ve bir sonraki nesile aktarmıştır. İşte bu ülküye ivme kazandıran da, devrin ülkücüleridir. O yüzden, ülkücülük, Türk milletinin sevmenin, onu yüceltmenin adı olan milliyetçiliğin hareketi olmuştur. Milliyetçilik ile ülkücülük bütünleşmiştir.

Ülkücü hareketin tohumları, ulu önder Atatürk’ün Genç Türkiye Cumhuriyeti devletinin resmî ideoloji yaptığı Türk Milliyetçiliği ile atılır. Müslüman Türk Milleti’nin direnen ve ayakta kalan son kalesi olan bu devletin, Türklük gurur ve şuurunu taşıyan bir gençlik yetiştirmesi amacıyla kurulan “Dar-ül Fünun Talebe Cemiyeti”, 1924 yılında, fakültelerin talebe birliklerinin ortak kararı ile “Milli

Türk Talebe Birliği” adını almıştır. 1944 Turancılık davası ve buna direnen milliyetçi gençlerin hareketinden sonra, 1969 yılında Başbuğ Türkeş tarafından kurulan “Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi” ile son tohumda atılmıştır. İşte bu tohum yeşermeye, yetişmeye ve gelişmeye devam etmiştir. Çünkü bu hareketle birlikte, Türk gençliği ve milliyetçiliği, “Ülkü Ocakları” çatısı altında toplanmaya başlamış, ülkücülük ve ülkücü hareket teşkilatlı olarak gelişmeye devam etmiştir. 1980 askeri darbesiyle yargılanmış ve her ülkücü bir vatan haini, bir terörist ve bir suçlu olarak değerlendirilmiş, yok edilmeye çalışılmıştır. Ancak bu yargılamadan sonra, vatan sevdasının adı olarak kök salmaya devam eden ülkücülük, çok daha derinlere kök salarak gelişmiş ve gelişmeye devam etmiştir. Bugün geldiği noktada da hiçbir zaman yok olmaması gereken bir hareket ve dava olarak devam eden kutlu bir yol olmuştur. Olmaya devam edecektir. Ülkücü gömleğini herkes giyemez ancak hiçbir kimsenin ya da zümrenin tekelinde de olamayacak bir hareket ve davadır ülkücülük. Büyük dava ve fikir adamlarımızdan Galip Erdem, ülkücülüğü gönül kaynağından coşkuyla şu şekilde açıklamaktadır.

Ülkücünün, ülküsü ile münasebeti, hakiki bir aşkıta, sevenle sevgilinin münasebetine benzer. Hep verir, hiç almaz. Sevgili nazlıdır, sitemi eksik etmez, incinmeye de hiç gelemmez. Diğer sahalarda umumiyetle dikkatsiz hareket eden ülkücü, sevgili bahis konusu oldu mu, baştanbaza haysiyet kesilir. Şahsına fenalık yapanlara pek aldırılmaz ama ülküsüne yan gözle bakanlara tahammülü yoktur. Sadakati için karşılık beklemez, mükâfat istemez, bir garip kişidir. Gerçek âşıklar gibidir; kıskanmaz. Sevgilisinin sevildikçe güzelleşeceğini bilir.

Pekâlâ, kime ülkücü denir ve nedir bu ülkücülük? Nasıl tanımlanır ya da tanımlanmaktadır? Ülkücü İslamiyet’i hayat nizamı olarak seçen, bu nizamı tavizsiz bir şekilde yaşamaya çalışan kişidir. Türk olmanın gururunu faziletiyle bütünleştiren, Türk-İslam Ülküsünü yaşayan kişidir ülkücü. Allah için seven, Allah için savaşan, Allah’ın rızasına koşan, Allah nizamı için yanan bir kahramandır. Ezan susmasın diyerek, toprağın kara bağına düşen candır. Yani, “ben” i aşarak, “biz” deyip, nefisini kör kuyulara atandır ülkücü. Her karış toprak parçasını, vatan yapandır. Haksızlık karşısında susmayan, davasından taviz vermeyen, korkaklığı, pısrıklığı, adamsendeciliği hayatından çıkarıp atandır. Türklüğü yüce bilen, her coğrafyadaki Türk’ü ve Türk dünyasını kucaklayan, saran, sarmalayan kişinin davası da ülkücülüktür. Ülkücülük, Türk milletini en kısa yoldan, en kısa zamanda, modern uygarlığın en üst seviyesine çıkarmaktır. O milleti mutlu, müreffeh hale getirmek, bağımsız, özgür, kendi haklarına sahip çıkan bir millet haline getirmektir. Kişilere hürriyet, milletlere istiklâl başta gelen prensiplerindendir. Yani, ülkücü olanların kutlu davası, ulaşmak için yanıp tutuştukları sevdası, sahip çıktığı sevdasının turan ellere yayılmasıdır, ülkücülük. Turan sevdasının, kızıl elmanın yaratacağı toplumun aynasıdır. Öyle bir toplumdur ki o, içerisinde yaşayan insanlar kişisel liyakat ve kabiliyetlerine göre görevlendirilir. Bütün bunlarla beraber ayrımsız olarak herkese bir imkân eşitliği sağlamayı amaçlar. Çünkü ülkücülük, Türk adı taşıyan herkesin yaşadığı bir toplumu hedefler. Türk adı taşıyan herkes, bu toplumun sevgi ve ilgi çemberi içindedir. Bu toplumu, özgür bir toplum olarak

yaratmak ister. Bu, her milletin tabii hakkı olduğu gibi Türk milletinin de tabii hakkıdır. Türklerin tutsaklıktan kurtulmasını istemek, bunun için iyi niyetler taşımak, Türk olan herkes için en tabii ve kutsal bir haktır. Ancak şu da unutulmamalıdır ki ülkücülükte daima gerçekçi olmak söz konusudur ve girilecek faaliyetlerde, Türk Milleti ve Türkiye'yi tehlikelere, risklere, maceralara sürüklemek söz konusu dahi olamaz. Ülkücülerin Başbuğ'u Türkes ülkücülüğü; "ülkücülük veya idealizm insan kafasının içinde elde edilmesi, varılması en mükemmel, en güzel, kendisini mutlu edecek hedeflerin tasarlanması ve bu hedeflerin gerçekleştirilmesi için arzu gösterilmesi ve çalışılmasıdır, şeklinde tanımlamıştır (Cengiz, 2015). Tanımlamadan da anlaşılacağı üzere ülkücülük, insan zihni içinde yer alan, varılması harika olan, varıldığında ise insanın kendisini son derece mutlu edecek olan hedefler ve son hedef şeklinde ifade edilmektedir.

Anlaşılan odur ki, ülkü yolu ya da ülkücülük, çok çetin bir yoldur. O yola herkes dayanamaz. Bu zor ve dikenli yolda, herkes sonuna kadar yürüyemez. Ama ülkücü yürür ve yürümelidir. Çünkü o, hayatının her anını yalnız ülküsü için yaşar. Ülkücünün vazifesi ve hizmeti belirli bir an için değildir. Kendini bu ülküye adayanlar, şahsiyetlerini ancak azim, irade ve sabırla, bu yolun gerektirdiği gibi terbiye ederler ve hazırlarlar. Ülkücülüğün en güç tarafı da budur. Ülkücünün bir insan olarak hem eksiksiz ve kusursuz, hem de birçok üstün meziyetle yüklü olması gerekir. Dolayısıyla, bir ülkücü, ülküsüne ulaşabilmek için hem mükemmel bir insan olma çabasına, hem de bunu ülkücülüğüyle bütünleştirmeye devam eder.

Görülüyor ki, ülkücülük bir macera fikri değildir. O Müslüman Türk'ün, Türk İslam ülküsüdür. Ülkücüler, "Camiyi ölümüne korurlar ama içeri girip bir vakit namaz kılmazlar, Fatiha bile bilmezler" yakıştırmalarının aksine; Allah ile kul arasındaki ilişkileri layıkıyla bilir, kendisi için yaşamaz da vatanı, milleti, dini ve töresi için yaşar. Kendisi Fatiha'yı bilmese de onu rahatlıkla okuyabilsinler, o camilerde ezan susmasın, insanlar rahatlıkla namazlarını kılabilsinler diye sorumluluk taşır ve sorumluluklarını yerine getirirler. Fatiha bilmemek, namaz kılmak bireyseldir. Camiyi korumak, Fatiha'yı okuyabilsinler diye davranmak, kolektif bir bilinç ve davranıştır. Bunun hangisinin Allah katında üstün olduğunu, ülkücü olmayanların anlamasını beklemek hayaldir. Çünkü ülkücü, mücadelesini; önce milletim, sonra devletim ve sonra da davam diyerek verir. Ülkücüler, Fatiha'nın "Hamd Âlemlerin Rabbi Allah'adır" (Fatiha Suresi, 7/2) ayetini, Fatiha için canlarını ortaya koyarak gösterirler. Çünkü bugün içinde olduğumuz mücadele, Fatiha için verildiği kadar, Siyonistler kazanmasınlar, Fatiha ebediyen bayraklaşsın diye verilmektedir.

Yöntem

Araştırma Deseni

Araştırmada, nitel araştırma yöntemleri içinde yer alan fenomenolojik (olgubilim) araştırma deseni kullanılmıştır. Fenomenolojik araştırmalarda; içinde bulunulan durum, çevre ve şartlara göre

değişiklik gösterebilir, gerçeklik kişisel algılamalara dayalıdır, zamanla değişebilir ve tek bir gerçeklik yoktur (Giorgi ve Giorgi, 2003; Frankell ve Wallen, 2006). Burada amaç, bireylerin olgu ve olaylara ilişkin yaşantıları ve bunlara yüklediği anlamları açıklamaktır. Baş ve Akturan (2008) fenomenolojik araştırmanın, bir grup bireyin yaşanmış tecrübelerinin ifade edilmesinin veya dışı vuruluşunun anlamlarını incelemek olduğunu, bunlardan yola çıkarak bir genellenmenin amaçlanmadığını ifade etmişlerdir. Bilinen bazı olguların daha iyi tanımlanması için tümevarımsal bir tanımlama anlayışı ile yapılan araştırmalar, fenomenolojik araştırmaların konusudur. Bu açıklamalarla, bu araştırmanın fenomenolojik araştırma desenine uygun bir biçimde tasarlandığı söylenebilir.

Çalışma Grubu

Bu çalışmada çalışma grubu, araştırmacının kolay erişimine hizmet edecek, amaçlı örnekleme yoluyla belirlenmiştir. Amaçlı örneklemede araştırmacı, evrenle ilgili daha önceki kuramsal bilgilere, kendi bilgilerine ve araştırmanın özel amacına hizmet edecek şekilde bir örneklem belirlemektedir (Frankel ve Wallen, 1993). Bu bağlamda araştırmanın çalışma grubunu; kendini ülkücü olarak ifade eden, veri toplama aracını içtenlikle cevaplayan, cevapları yeterli olduğu düşünülen, 56 ülkücü genç oluşturmuştur.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış sorulardan oluşan anket formu kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış anket formu Sarantakos'a göre (2005), kapalı ve açık uçlu soruları içeren, biçimsel olarak yapılandırılmamış ve yapılandırılmış anket arasında yer alan bir anket türüdür. Anket formu araştırmacı tarafından hazırlanmış, uzman görüş ve önerileri doğrultusunda gerekli düzenlemelerle, son şekli verilmiştir. Anket formu internet ortamında uygulanarak, (<https://drive.google.com/drive/my-drive>) ağına bağlı katılımcıların erişimine sunulmuş, yazılı olarak cevap vermeleri sağlanmıştır. Çalışma grubu tarafından cevaplanan sorular aşağıdadır.

1. Millet ve millet şuurunu nasıl tanımlarsınız?
2. Milliyetçiliği nasıl tanımlıyorsunuz ve neden milliyetçi oldunuz?
3. Ülkücülüğü nasıl tanımlıyorsunuz ve nasıl ülkücü olduğunuzu düşünüyorsunuz?
4. Milliyetçilik ve ülkücülük arasında fark varsa, bu farkları nasıl açıklıyorsunuz?
5. Ülkücü olduğunuzu ifade ettiğinizde hangi duyguları hissediyorsunuz?
6. Ülkücülüğünüzden dolayı zarar gördüğünüzü düşünüyorsanız, bunun nedenlerini yazınız?
7. Gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetişebilmeleri için sorumlulukları nelerdir?
8. İyi birer ülkücü olarak yetişebilmeniz için büyüklere önerileriniz nelerdir?
9. Ülkücü gençlerin sahip olması temel değerler nelerdir?

Veri Analizi

Veri analizi, verilerin anlamını dışarıya aktarma sürecidir. Verinin anlamını dışarıya aktarma; insanların ne söylediğini, araştırmacının ne anladığını ve ne gördüğünü indirgeme, birleştirme ve yorumlamayı içerir (Merriam, 1998). Bu araştırmada toplanan veriler içerik analizi yoluyla çözümlenmiştir. İçerik analizi, toplanan verilerin derinlemesine analiz edilmesini gerektirir ve önceden belirgin olmayan temaların ve boyutların ortaya çıkarılmasına imkân sağlar (Yıldırım ve Şimşek, 2008: 227).

Bu araştırmada, verilerin analizinde dört temel aşama izlenmiştir. Bu aşamalar, (1) Verilerin kodlanması, (2) Temaların bulunması, (3) Kodların ve temaların düzenlenmesi ve (4) Bulguların tanımlanması ve yorumlanması aşamalarıdır. Birinci aşamada, yazılı olarak kayıt altına alınan anket formları, katılımcılara yöneltilen sorular doğrultusunda incelenmiştir. İncelenen veriler, her bir soruya verilen cevaplar doğrultusunda, öncelikle, kendi içinde anlamlı bir bütünlük oluşturan veriler ve bu verilerden çıkarılan anlamlara dayalı olarak kodlanmıştır. Kodlanan bu veriler kod listelerine dönüştürülerek, verilerin incelenmesi ve düzenlenmesinde anahtar görevini yerine getirmiştir. İkinci aşamada, ortaya çıkan kodlardan (kavram) yola çıkarak, kodlar arasında ortak yönler bulunarak temalar oluşturulmuştur. Temalar oluşturulurken önce kodlar bir araya getirilmiş, daha sonra da kodlar arasındaki ortak yönlere göre temalar oluşturulmuştur. Üçüncü aşamada veriler ortaya çıkan kodlar ve temalara göre düzenlenmiş, verilerin okuyucunun anlayabileceği, bir dille tanımlanması, açıklanması ve sunulması için “birinci elden” olduğu gibi okuyucuya sunulmuştur. Son aşamada ise tanımlanan bulgular açıklanmış, neden sonuç ilişkileri kurulmuş, bu ilişkilerden anlamlı birtakım sonuçlar çıkarılarak, önemli açıklamalarda bulunulmuştur. Yapılan analizin geçerliğinin ve güvenilirliğinin sağlanmasına yardımcı olması amacıyla araştırma verileri farklı araştırmacılar tarafından derinlemesine incelenerek, elde edilen kategoriler karşılaştırılmış ve üzerinde uzlaşılan kategoriler araştırma temaları olarak kabul edilmiştir. Ayrıca, nitel değerlendirmelerde doğrudan alıntıların bireylerin düşüncelerini olduğu gibi yansıtmada etkili olacağına düşünüldüğü için (Yin, 1994), elde edilen bazı veriler herhangi bir yorum yapılmadan aktarılmıştır. Araştırma verilerinin analizinde ve modellemesinde “QSR NVivo 10” programından yararlanılmıştır.

Geçerlik ve Güvenirlik

Araştırmada geçerlik ve güvenilirliği sağlamak amacıyla uzman incelemesine başvurulmuştur. Yarı yapılandırılmış anket formu hazırlanmasında uzman görüşlerinden yararlanılmış, formda yer alan soruların araştırmanın amacına hizmet edecek verileri toplayıp toplamaması ile ilgili tartışmalar yapılmıştır. Hazırlanan anket, uzmanlara incelettirilmiş ve uzmanların önerileri ile son halini almıştır. Örneklem uygulamasından sonra araştırmacı, elde edilen ve yeterli olduğunun düşündüğü tüm formları soru soru değerlendirmiş ve topladığı verileri, ulaştığı sonuçları göstererek, kendi yaklaşım ve düşünme biçiminin geçerliğini uzmanlarla birlikte değerlendirmiştir. Uzmanların hepsi, araştırma

bulgularının içerik analizinde kullanılan temaların anlatmak istedikleri düşünceleri doğru olarak yansıttığını belirtmişlerdir. Araştırma verilerinin güvenilirliğini sağlamak için kodlayıcılar arası güvenilirlik sağlama çalışması yapılmıştır. Kodlayıcı tutarlığının hesaplanmasında Miles & Huberman 'ın (2003), çalışmasında belirttiği uzlaşma yüzdesi; $(\text{Görüş birliği}/\text{Görüş ayrılığı} + \text{Görüş birliği}) * 100$ formülü ile belirlenmiştir. Hesaplar sonunda bütün uzmanların görüş birliğinde olduğu sonuçlarına varılmıştır. Nitel araştırmalarda geçerlik, araştırmacının araştırdığı olguyu, olduğu biçimiyle ve olabildiğince yansız gözlemesi anlamına gelmektedir (Kirk ve Miller, 1986). Araştırmacının, araştırılan durum ile ilgili çizdiği bütüncül resimde, elde ettiği verileri ve ulaştığı sonuçları teyit etmesine yönelik uzman ve katılımcı teyidi, çeşitleme gibi ek yöntemlere yer vermesidir. Araştırmada, verilerin toplanması ve analizi aşamasında araştırma süreci detaylı olarak ifade edilerek, araştırma geçerliği ile ilgili önemli ek yöntemlere yer verilmiş ve geçerlik sağlanmaya çalışılmıştır. Ayrıca amaca yönelik örneklem yönteminin kullanılması araştırma sonuçlarının genellenebilirliğine katkı sağlamakta (Silverman, 2005) ve bu durum aynı zamanda araştırmanın dış geçerliğini desteklemektedir (Cohen vd., 2007). Araştırma verilerinin doğrudan ve herhangi bir yorum katmadan okuyucuya sunulması ve yorumun sonraya bırakılması, araştırma güvenirliliğinin sağlanması açısından önemli bir ilke olmuştur. Ayrıca, başka bir araştırmacının sonuçları teyit etmesi sağlanarak araştırma güvenirliliğine katkı sağlanmıştır.

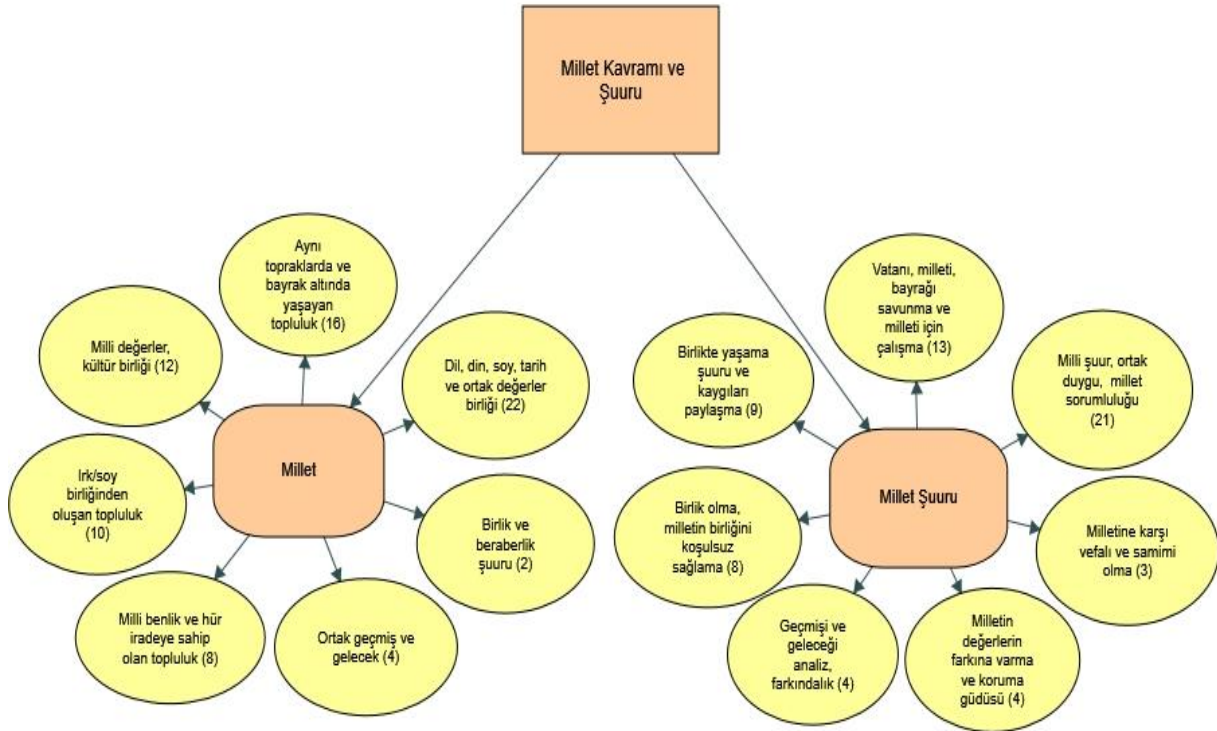
Bulgular

Bu bölümde araştırma bulguları, verilen cevapların analitik bir yaklaşımla çözümlenmesi sonucunda, elde edilen kodlamalar ve şekiller halinde gösterilmiştir. Bu bulgular, öncelikle en çok atıf yapılan (3-4), sonra da en az atıf alan (1-2) dal kodlara göre verilmiş, yorumlanmış ve daha sonra da katılımcı görüşleri aynen aktararak sunulmuştur.

Millet Kavramı ve Şuuru

Araştırmada ülkücü gençlere sorulan ilk soru, *millet kavramı ve şuuru ile ilgili neler biliyorsunuz?* Sorusudur. Bu soruya verilen cevapların analiziyle, programdan elde edilen dal kodlar ve atıflar, Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1. Millet Kavramı ve Şuuru

Şekil 1 incelendiğinde millet kavramı, en çok atıf yapılan dal kodlara göre, “Dil, din, soy, tarih ve ortak değerler birliği (22, %39)”, “Aynı topraklarda ve bayrak altında yaşayan topluluk (16, 29%)”, “Milli değerler ve kültür birliği (12, %21)” ve “Soy birliğinden oluşan topluluk (10, %18)” şeklinde tanımlanmaya çalışılmıştır. En az atıf alan tanımlamalar ise “Ortak geçmiş ve gelecek (4)” ve “Birlik ve beraberlik şuru (2)” gibi tanımlamalar olmuştur. Millet şuru kavramı ise en çok atıf alan dal kodlar dikkate alındığında, “Milli şuur, ortak duygu ve millet sorumluluğu (21, %39)”, “Vatanı, milleti, bayrağı savunma ve milleti için çalışma (13, %23)” ve “Birlikte yaşama şuru ve kaygıları paylaşma (9, %16)” şeklinde açıklanmıştır. “Geçmiş ve geleceği analiz (4)” ve “Milletine karşı vefalı ve samimi olma (3)” gibi açıklamalar ise en az atıf yapılan dal kodlar olmuştur. Buna göre millet kavramının; dil, din, tarih birliği ve soy bağı olan, aynı topraklarda yaşayan, milli ve kültürel ortak değerler sahip topluluk olarak tanımlandığını söyleyebiliriz. Millet şuurunu ise; vatanını, milletini, bayrağını savunma, millet şuru ile bir arada yaşayan ve vatanı için çalışan, birlikte yaşama şuru ile milletin kaygılarını paylaşan insanların toplulaşma süreci olarak açıkladıklarını söylemek mümkündür. Bazı ülkücü gençlerin, millet kavramı ve millet şuruyla ilgili görüşleri ise şöyledir.

Ü5: Millet bir vatanı yer alan ortak değerlere sahip örf, adet ve geleneklerini bilen parçalanamaz bütünlüktür. Millet Şuru: Kendini bilmektir kısaca, töresini davasını tanımaktır, milletin öz değerlerine sahip olmaktır.

Ü11: Millet; ortak geçmişin ışığında ortak gelecek için çalışan insanların oluşturduğu

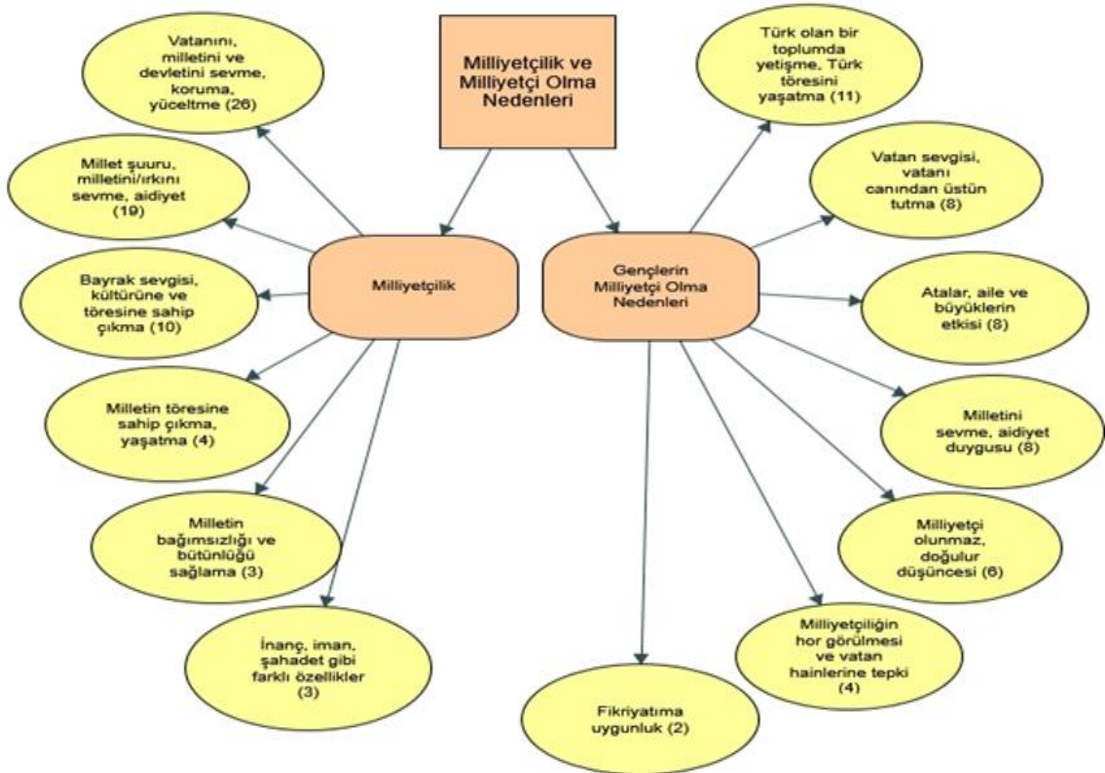
topluluktur. Millet olma şuurunu, tüm değerleriyle mensubu olduğu milleti savunma ve mensubu olduğu milletin ekonomik, ahlaki, siyasi gelişimi için çalışmaktır.

Ü22: Tarihi, Dili, Kültürü ve Gelenekleri olan ve hangi coğrafya da yaşarsa yaşasın bu değerlerinin çoğunu taşıyan ve yaşayan, hangi ırktan, hangi dinden ya da hangi meşrep den olursa olsun o topluluğun tamamına millet denir. Millet kavramını bu tanımıyla özümseme ve ifade etmeye de millet şuurunu denir.

Ü28: Din, dil, ırk ayrımı yapmaksızın bir olmak millet şuurudur. Ayrıca yine din, dil, ırk ayrımı yapmaksızın, iç düşmanlarımız haricinde hepimiz bir Türk Milleti'ni oluşturuyoruz. Türk milletinin bir mensubu olmak, Türk ırkına mensup olmayı gerektirmez. Yalnızca Türk devlet ve milleti için hizmet aşkı taşımak yeterlidir.

Milliyetçilik ve Gençlerin Milliyetçi Olma Nedenleri

Ülkücü gençlere sorulan ikinci soru ise, milliyetçilik nedir ve neden milliyetçi oldukları sorusudur. Gençlerin bu soruya verdikleri cevaplar ve bunun analizi sonucunda ortaya çıkan bulgular ise Şekil 2'de görülmektedir.

Şekil 2. Ülkücü Gençlerin Milliyetçilik Anlamları ve Milliyetçi Olma Nedenleri

Şekil 2'ye göre en çok atıfta bulunan dal kodlara doğrultusunda gençlerin milliyetçiliği; “Vatanını, milletini ve devletini sevmeye, koruma ve yüceltme (26, %46)”, “Millet şuurunu, ırkını sevmeye ve aidiyet (19, %34)” ve “Bayrak sevgisi, kültürüne ve töresine sahip çıkma (10, %18)” gibi ortak

anlamlarla tanımladıkları görülmektedir. En az vurgu yaptıkları tanımlamaların ise, “Milletin bağımsızlığı ve bütünlüğü sağlama (3)” ve “İnanç, iman, şahadet gibi fark özellikler (3)” şeklindeki tanımlamalar olduğu görülmektedir. Milliyetçi olma nedenlerini açıklarlarken, “Türk olan bir toplumda yetişme ve Türk töresini yaşatma (11, %20)”, “Vatan sevgisi ve vatan sevgisini her şeyden üstün tutma (8, %14)”, “Atalarının, büyüklerinin ve çevrenin etkisi (8, %14)”ve “Milletini sevmek ve aidiyet duygusu (8, %14)” gibi nedenlere daha çok atıf yapmışlardır. En az atıf yapılan dal kodlar ise, “Milliyetçiliğin hor görülmesi ve vatan hainlerine tepki (4)” ve “Fikriyatıma uygunluk (2)” gibi açıklamaları olmuştur. Bu bulgulara göre gençlerin, milliyetçilik kavramını; vatanını, milletini, ırkını, bayrağını ve devletini sevmek, koruma, yüceltme duygusu, millet olma ve militleşme şuuru, millet kültürüne, töresine ve ortak değerlerine sahip çıkma, olarak tanımladıkları anlaşılmaktadır. Milliyetçi olma nedenlerinde ise; daha çok Türk büyüklerine, ailelerine, sosyal çevrelerinin etkilerine, bir millete ait olma ve o milletle yaşama duygusuyla, ait olduğu milletin ortak değerlerini, dilini, dinini, töresini koruma ve yaşatma amacı gibi nedenleri önceliklendikleri görülmektedir. Bazı ülkücü gençlerin milliyetçilik ve neden milliyetçi olduklarına ilişkin görüşleri de şöyledir.

Ü1: Türk milliyetçiliği kafatası ölçen, diğer milletleri aşığılayan değil tüm milletlere ölçülü yaklaşan ancak Türk milletinin tarihin de verdiği sorumlulukla ilintili olarak layık olduğu müreffeh medeniyet seviyesine çıkması için çalışmaktır. "Türk zalim değil mazlumlar tarafından beklenendir." Milliyetçi olmadım böyle doğdum. Zaten aksi mümkün değildi. Çünkü yıllarca taraflı tarafsız bütün tarih kitaplarında Türk anlatılıyordu. Tarihin yazdığı, tarih yazan bir milletin mensubu olmak erişebileceğim en büyük şereftir.

Ü20: Milliyetçilik en basit tabirle milletini sevmek ve onun faydasına çalışma ülküsüdür. Milliyetçi olmama gelince bu sebeplerin yanında günümüz şartlarında öz yurtlarında milliyetçilerin hor görülmesi ve garip hâle düşmeleri sayılabilir. Ayrıca tabii olarak aileden gelen bir gelenek de mevcuttur.

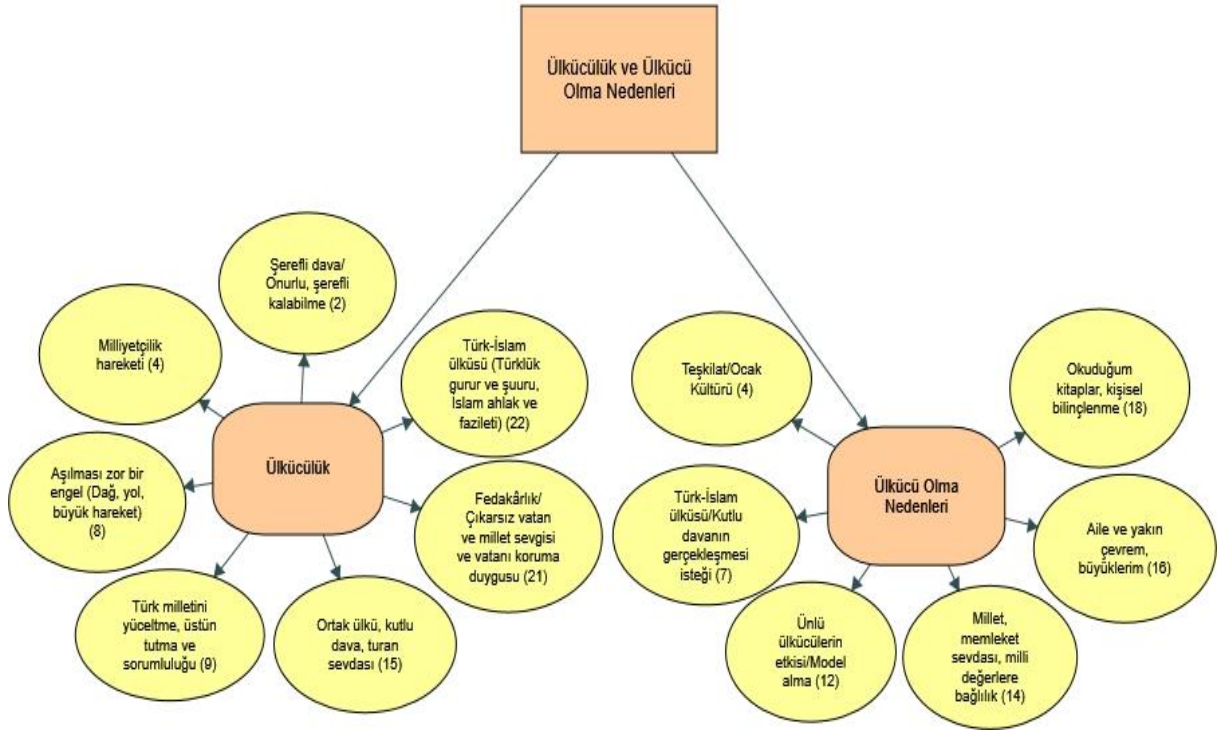
Ü50: Milliyetçilik, Irkını ön planda tutmak, şer odaklı güçlere karşı vatani, bayrağı savunmaktır. Ben Milliyetçiyim çünkü bizim TÜRK milletinin bu topraklardan başka gidecek bir yeri yoktu. Bu sebepten de bu vatani ve milleti korumak vatanın ve milletin onurunu yüce tutmayı kendime görev bildim.

Ü32: Milliyetçilik kendi milletine bağlılık, kendi milletini sevmek ve milletinin gelişmesi, yükselmesini istemek ve bunun için çabalamaktır. Millet bağımsızlığına sahip çıkmaktır. Birlik ve beraberlik içinde, ortak dil ve vatani korumak ve sevmektir.

Ülkücülük ve Gençlerin Ülkücü Olma Nedenleri

Ülkücü gençlere sorulan bir diğer soru ise *ülkücülük kavramının anlamı ve neden ülkücü oldukları sorusudur*. Bu soruya verilen cevapların analizi sonucunda ulaşılan sonuçlar ise Şekil 3’de görülmektedir.

Şekil 3. Ülkücü Gençlerin Ülkücülük Anlamları ve Ülkücü Olma Nedenleri

Şekil 3 incelendiğinde gençler ülkücülüğü; “Türk-İslam ülküsü (Türklük gurur ve şuur, İslam ahlak ve fazileti (22, %39)”, “Fedakârlık, çıkarısız vatan ve millet sevgisi ve vatanını koruma duygusu (21, %39)” ve “Ortak ülkü, kutlu dava, turan sevdası (15, %27)” gibi anlamlarla tanımlamaktadırlar. Bu tanımlamalara, “Milliyetçilik hareketi (4)” ve “Şereflî dava/Onurlu, şereflî kalabilme (2)” gibi daha az atıfta buldukları tanımlamaları da ilave edebiliriz. Ülkücü olma nedenlerini de, “Okuduğum kitaplar, kişisel bilinçlenme (18, %32)”, “ailem, yakın çevrem ve büyüklerim (16, %29)”, “Millet, memleket sevdası ve milli değerlere bağlılık (14, %25)” ve “Ünlü ülkücülerin etkisi ve model alma (12, %21)” gibi nedenlere daha çok atıf yaparak açıklamışlardır. “Türk-İslam ülküsü/Kutlu davanın gerçekleşmesi isteği (7)” ve Teşkilat/Ocak Kültürü (4)” gibi nedenleri de en az vurgu yaptıkları nedenler olarak görmekteyiz. Bu bulgulara göre ülkücülük; Türk-İslam ülküsü, çıkarısız olarak vatanını, milletini sevme ve koruma, kutlu bir dava ve turan ülküsü olarak tanımlanmaktadır. Ülkücü olma nedenlerini göz önüne aldığımızda ise, öncelikle kişisel bilinçlenme, sonra millet, memleket sevdası, daha sonra da aile ve çevrenin, ünlü ülkücülerin (abilerin) etkileriyle ülkücü olduklarını belirttiklerini söyleyebiliriz. Bazı gençlerin ülkücülük ve neden ülkücü olduklarına ilişkin görüşleri ise şöyledir.

Ü1: Ülkücülük, kayıtsız şartsız kişiler ve kurumlara bağlı kalmadan vatana, bayrağa ezana kurana âşık olmak ve bu ideolojiyi bir ömür boyu kılavuz bilmektir. 5-6 yaşlarından itibaren Muhsin Yazıcıoğlu köyümüze gelip giderdi, köyün bütün çocukları onun gibi konuşmaya çalışır, onun gibi

yürümek ister, onun kadar ciddi olmak, onun kadar vatan aşığı olmak isterdi, işte bu yüzden biz hep ülkücü olduk.

Ü18: Ülkücülük aynı zamanda İslam'dır. İslam dini üzerine doğmuş insanlarız elhamdulillah. Türklüğe ve dinimize düşman olanları da düşman olarak görmek onun için safını belirlemek ve mücadele etmektir ülkücülük.

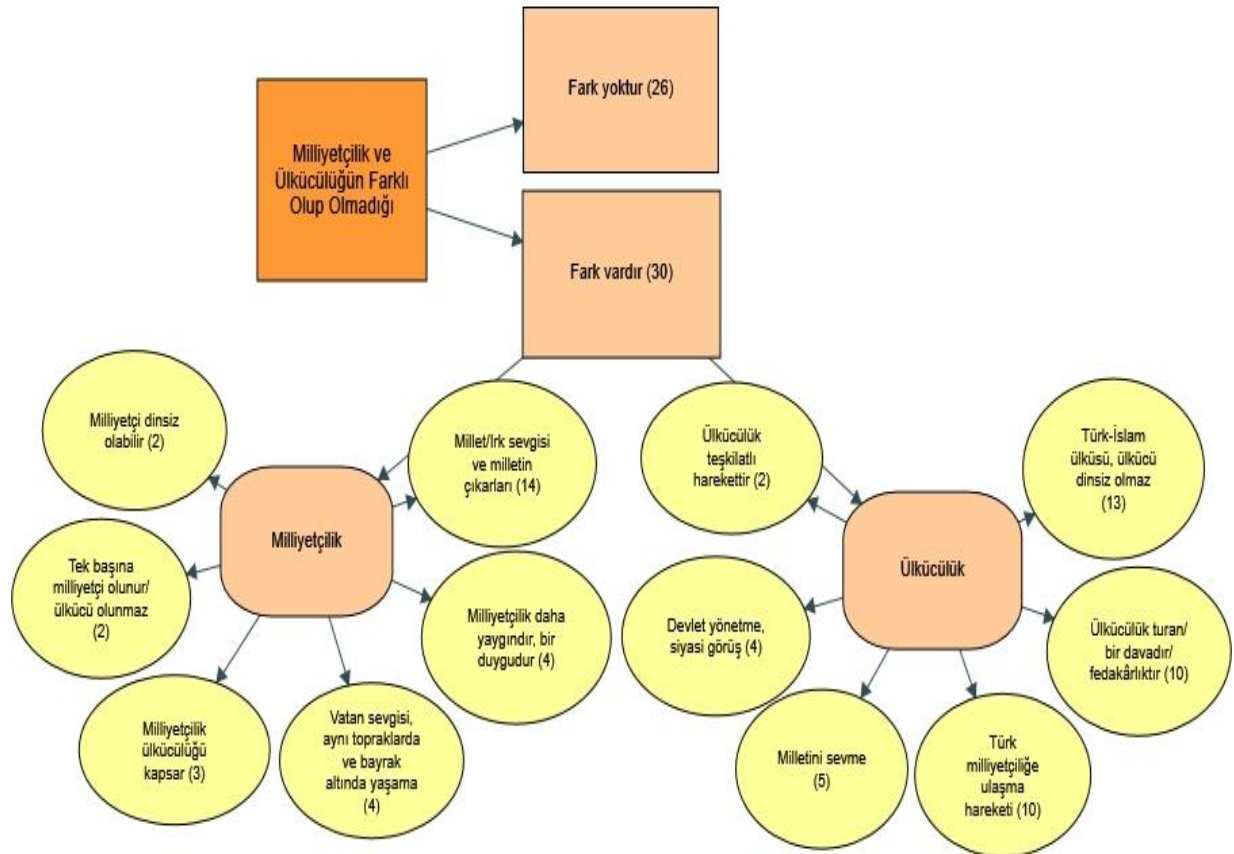
Ü23: Ülkü'nün kelime manası hedeftir. Bizim hedefimiz önce Türk İslam sonra Nizam-ı âlemdir. Irkım, Milletimi bu kadar severken, Ülkücü olurum başka bir şey olmak yakışmaz.

Ü26: Ülkücülük Türklük gurur ve şuuru İslamiyet ahlak ve faziletini yaşamak ve yaşatmaktır. Düşünmeye başladığım gün, tüm Türk ve Müslümanların ülkücü olması gerektiğini fark ettim.

Ü38: Ülkücülük Başbuğ'un 9 Işık doktrini ile fikriyatını bulmuş fikri temelini milli şurudan milliyetçilikten almıştır. Kutlu bir dava, aşılması zor bir dağ, engebeli bir yol, büyük bir harekâttır.

Milliyetçilik ve Ülkücülüğün Farklı Olup Olmadığıyla İlgili Görüşler

Ülkücü gençlere sorulan bir diğer soru da milliyetçilik ile ülkücülük kavramlarının anlamlarının farklı olup olmadığı sorusudur. Bu soruyla kendilerini ifade eden gençlerin görüşlerinden elde edilen bulgular Şekil 4'de yer almaktadır.

Şekil 4. Ülkücü Gençlerin Milliyetçilik ve Ülkücülük Arasındaki Anlam Farklarına İlişkin Görüşleri

Şekil 4'e göre araştırmaya katılan gençlerin (56) yaklaşık yarıya yakını (26, %47), bu kavramlar arasında bir fark yoktur görüşünü savunurken, yarısından birkaç fazlası (30, %53) ise, bu kavramların farklı anlamlara geldiğini ifade etmişlerdir. Bu kavramlar arasındaki farklılığı ise, "milliyetçilik" ve "ülkücülük" kavramlarını tanımlayarak açıklamaya çalıştıkları görülmüştür. Bu fark milliyetçilikle vurgulanırken, milliyetçilik "Millet/ırk sevgisi ve milletin çıkarları (14, %25)", "Milliyetçilik daha yaygındır ve bir duygudur (4, %07)", "Vatan sevgisi, aynı topraklar ve bayrak altında yaşama (4, %07) ve "Milliyetçilik ülkücülüğü kapsar (3, %05)" şeklinde ifade edilirken, ülkücülük vurgulanırken, ülkücülük, "Türk-İslam ülküsü, ülkücü dinsiz olamaz (13, %23)", "Ülkücülük turan/bir davadır, fedakârlıktır (10, %18)" ve "Türk milliyetçiliğine ulaşma hareketidir (10, %18)" şeklindeki tanımlamalarla ortaya konulmuştur. Bu sonuçlara göre, milliyetçilik; bir milleti/ırkını, vatanını, bayrağını sevmenin, milletin çıkarlarını korumanın adı ya da duygusu olarak tanımlanırken, ülkücülük ise; Türk-İslam ülküsü, bir turan ülküsü, bir dava ve Türk milliyetçiliğine ulaşma hareketi olarak ifade edilerek vurgulanmaya çalışılmıştır. Bu farkı ifade ederken; milliyetçilik daha çok ırkını, vatanını ve milletini sevmek, aynı bayrak altında yaşama ve vatanına ihanet etmeme, aynı zaman da dini vurgulama yapılarak dinsiz olabileceği şeklinde belirtildiği söylenebilir. Ülkücülüğün daha çok siyasi bir hareket olduğu, Türk milletine, milliyetçiliğine hizmet etme hareketi olduğu, ülkücünün dinsiz olamayacağı, kutlu bir dava olduğu ve Türk milletini yönetmeye talip olmanın hareketi olduğunun vurgulandığı söylenebilir. Bazı ülkücülerin milliyetçilik ve ülkücülük arasındaki farka ilişkin görüşleri de aşağıdaki gibidir.

Ü2: *Milliyetçilik, Türk milletinin çıkarlarını korumak, her şart altında Türk milletini sevmek ve sosyal, ekonomik tüm değerleriyle gelişmesi için çalışmaktır. Ülkücülük ise Türk milliyetçiliğinin siyasi olarak da iktidar olarak ülke yönetiminde söz sahibi olması için çalışmak olarak görülebilir.*

Ü10: *Milliyetçilik aynı vatan üzerinde, Ay yıldızın gölgesi altında yaşayan, ihanet etmeyip varlığına birliğini korumaya yöneliktir. Ülkücülük bunların hepsini barındırıp aynı zamanda dinimize de sahip çıkmaktır. Dinimi kabul etmeyen ülkücü olamaz. Vatan sevgisi ve imanı bir arada barındırmaktır ülkücülük.*

Ü30: *Milliyetçilik Türk ırkına hitap eder ülkücülük ise tüm Türk İslam âlemine.*

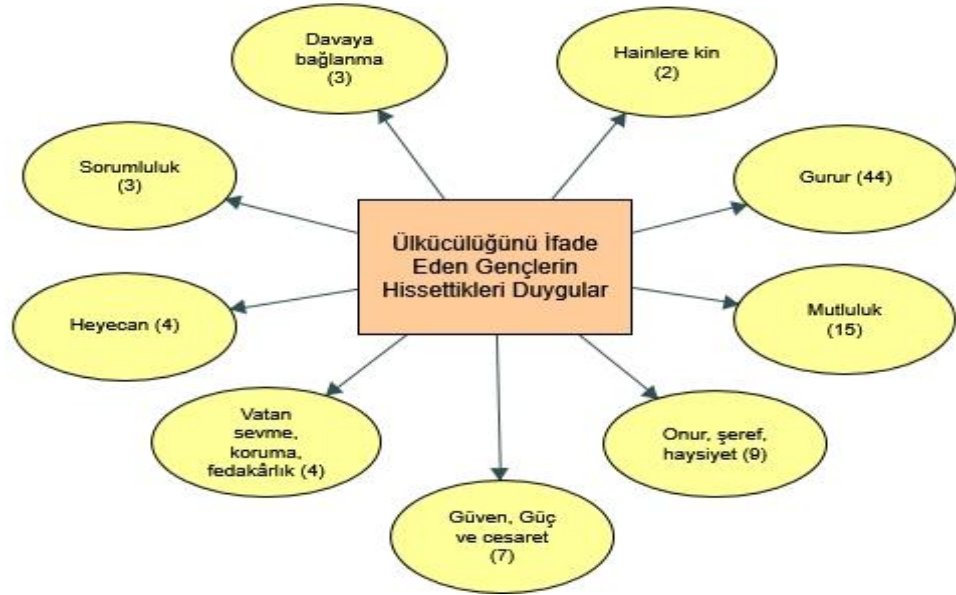
Ü43: *Çok fark olduğunu sanmıyorum daha çok milliyetçilik fikrinin ülkücülüğün içinde yer aldığını ve ülkücülüğün sadece milliyetçilikle sınırlandırılacak bir dava olduğunu da düşünmüyorum.*

Ü35: *Milliyetçilik olgusunun doğuştan geldiğini düşünüyorum. Ülkücülük ise Türk milliyetçiliği sistemini fikir edinerek milletin değerlerini yaşamak ve yaşatmak üzere teşkilatlı mücadele etmektir. Dolayısıyla her ülkücü milliyetçidir ancak her milliyetçi ülkücü olamaz. En büyük farkın ülkücü bireylerin fedakârlığı ve mücadelecilik olmaları olduğu kanısındayım.*

Ülkücülüğünü İfade Eden Gençlerin Hissettikleri Duygular

Ülkücü gençlere sorulan bir başka soru da *ülkücülüğünüzü ifade ettiğinizde ne gibi duyguları hissettikleri sorusudur*. Bu soruya verilen cevaplara göre elde edilen bulgular Şekil 5’de sunulmuştur.

Şekil 5. Ülkücülüğünü İfade Eden Gençlerin Hissettikleri Duygularıyla İlgili Görüşleri

Buna göre ülkücü gençlerin, kendilerini ülkücü olarak ifade ettiklerinde; “Gurur (44, %79)”, “Mutluluk (15, %27)”, “Onur, şeref, haysiyet (9, %16)” ve “Güven, güç ve cesaret (7, %13)” gibi duyguları, daha çok hissettikleri duygular olarak ifade ettikleri görülmektedir. “Sorumluluk (3)”, “Davaya bağlanma (3)” ve “Hainlere kin (2)” gibi duygular ise daha az yükleme yaptıkları duygular olmuştur. Ancak her bir ülkücü gencin, ülkücülüğünü ifade ettiğinde “gurur” duyması, bütün ülkücüleri gururlandıracak ve ayrı bir gurur olmuştur. Araştırmaya katılan gençlerin büyük bir çoğunluğu (%79)’u, gurur duyduklarını belirtmiş, mutluluk, onur, şeref ve haysiyet gibi kavramlarla ülkücülüklerini derin hislerle yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Bazı ülkücü gençlerin, ülkücülüğünü ifade ettiklerinde hissettikleri duygular ile ilgili görüşleri de aşağıdaki gibidir.

Ü8: Ülkücülük gururdur, onurdur. Yüreğin kabarması içinin vatan aşkıyla dolması, Allah aşkıyla yanan kalbin daha hızlı atmasıdır.

Ü10: Gurur duyuyorum.

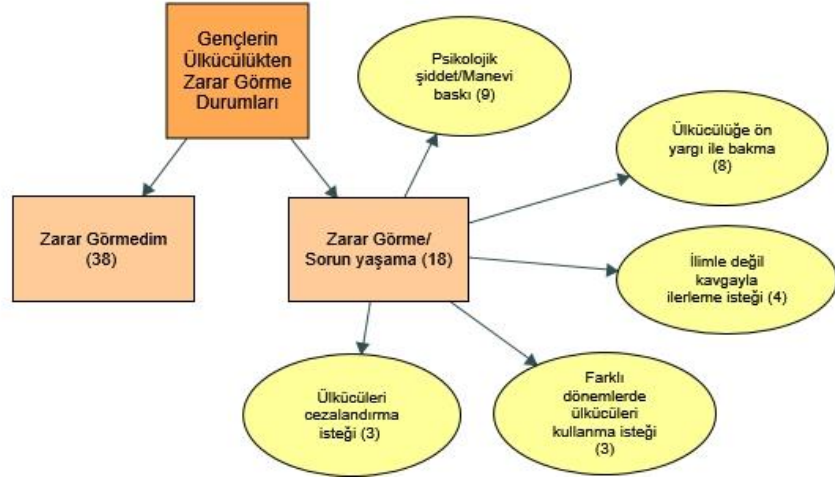
Ü15: Mutluluk ve gurur duyuyorum. Aynı zaman şükür ediyorum.

Ü20: Ülkücü olduğumu ifade ettiğimde en başta gurur duyuyorum. Sonrasında ise sorumluluk duygusu hissediyorum. Çünkü ülkücü olduğumu ifade ettiğimde büyük bir ailenin parçası olduğum duygusuyla ailemi lekelemem gerektiğini düşünüyorum.

Ü30: Gurur dolu hislerimin yanında tüm vatanın istikbali, bekası omuzlarıma yüklenmiş gibi bir his vuku buluyor.

Ülkücü Gençlerin Ülkücülüklerinden Zarar Görme Durumları

Araştırmadan elde edilen sonuçlardan biri de gençlere yöneltilen, *ülkücü olmalarından dolayı zarar görüp görmedikleri ve zarar gördüyseler bu zararların neler olduğuyla ilgili görüşleri* olmuştur. Elde edilen bu sonuçlar da Şekil 6’da görülmektedir.

Şekil 6. Ülkücü Gençlerin Ülkücülüklerinden Dolayı Zarar Görme Durumlarıyla İlgili Görüşleri

Buna göre gençlerin büyük bir çoğunluğu ülkücülüğünden dolayı zarar görmediğini (38, %68) belirtirken, (18, %32)’si çeşitli şekillerde zarar gördüklerini belirtmişlerdir. Zarar gördüğünü belirten ülkücülerin gördükleri zararlar ise yapılan atıflara göre sırasıyla: “Psikolojik şiddet/manevi baskı (9, %16)”, “Ülkücülüğe karşı ön yargılar (8, %14)”, “İlimle değil, kavgayla ilerleme isteği (4)”, “Ülkücülerin kullanılma isteği (3)” ve “Ülkücüleri cezalandırma isteği (3)” gibi zararlar olduğu görüşleridir. Bu bulgulara göre ülkücülerin, zarar görse bile ülkücülüklerinden dolayı bunun zarar olmayacağı gerçeğinin şuurunda oldukları için zarar görmediklerini çok emin bir şekilde ifade ettikleri şeklinde yorumlanabilir. Bu bakış açısına rağmen, zarar gördüklerini belirtenler ise daha çok psikolojik baskı, ülkücülüğe ve ülkücülere ön yargı ile bakılması ve onlara zarar verme anlayışının hâkim olduğu görüşlerinde birleşmeleri ilginçtir. Bazı ülkücülerin, ülkücülüklerinden zarar görüp görmediklerine dair görüşleri de şöyledir.

Ü1: Herhangi bir zarar görmedim veya gördüysem de bunun sebebinin ülkücü olmam olduğunu düşünmek istemedim. Çünkü ülkücülük ve Türk milliyetçiliği üzerinden herhangi kâr zarar hesabım yok.

Ü27: Günümüzde ülkücüyüm diyorsanız herkesin bir on yargısı var faşist ve Türk’le övününce kafatasçı, hatta 4 yaşında ki oğlum hocası tarafında uyarılmış, nedeni sürekli resim dersinde TÜRK bayrağı çizmek istemesi. Hocası da bize çocuğu yanlış yetiştiriyorsunuz dedi. Ben de daha fazla sevmesi için daha çok vatan aşkı yükledim 😊.

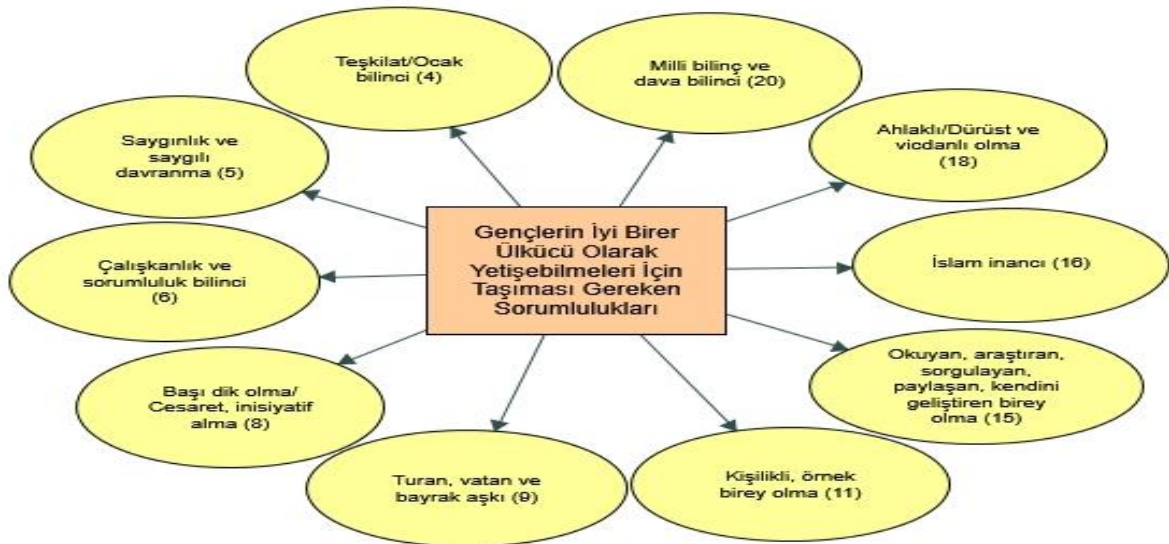
Ü29: Ülkücülük zarar vermez. Zarar verecek düşüncelerden, kişilerden korur, muhafaza eder.

Ü40: Zarar gördüğüm söylenemez ama kendimde gördüğüm en büyük hata derslerime yönelik. Onları aksatıyorum, davayı sadece bu zamana kadar kavgayla ele aldım, biraz daha kalemi elime almam gerektiğini düşünüyorum. Yoksa bu davanın içinde yer alma nedenimi, vatanseverliğimi zedelemiş olurum.

Ü56: Zarar görmek inanmış bir ülkücü için önemli değildir. Ancak tabii ki yer yer sorun yaşıyoruz. En büyük neden olarak insanların ön yargısını gösterebilirim. İnsanlar için kişiliğim, bilgi düzeyim yahut fikirlerimden ziyade, mensubu olduğum fikir hareketi ön planda oluyor. Özellikle yönetim kademesinde bulunan insanlar tarafından, mesafeli bir tavırla karşı karşıya kalıyorum.

Gençlerin İyi Birer Ülkücü Olarak Yetiştirmeleri İçin Taşınması Gereken Sorumlulukları

Araştırmadan elde edilen bir başka bulgu ise, gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetiştirmeleri için taşınması gereken sorumluluklarla ilgilidir. Bu bulgular da Şekil 7’de yer almaktadır.

Şekil 7. Gençlerin İyi Birer Ülkücü Olarak Yetiştirmeleri İçin Taşınması Gereken Sorumlulukları

Şekil 7 incelendiğinde, gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetiştirmeleriyle ilgili taşınması gereken sorumlulukların dal kodları sırasıyla; “Milli bilinç ve dava bilinci (20, %36)”, “Ahlaklı/dürüst, vicdanlı olma (18, %32)”, “İslam inancı (16, %29)”, “Okuyan, araştıran, sorgulayan, paylaşan, kendini geliştiren birey olma (15, %27)” ve “Kişilikli, örnek birey olma (11, %20)” gibi sorumluluklardır. Daha az vurgulanan ve en az atıfta bulunan sorumluluklar ise “Çalışkanlık ve sorumluluk bilinci (6)”, “Saygınlık ve saygılı davranma (5)” ve “Teşkilat/Ocak bilinci (4)” gibi sorumluluklar olduğu görülmektedir. Bu bulgulara göre ülkücü gençlerin, iyi birer ülkücü olarak yetiştirmeleri için taşınması gereken sorumlulukların, milli ve dava bilinci olan, İslam inanç ve ahlakına sahip, araştıran, sorgulayan, kendini geliştiren ve örnek kişilikler olması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu durum gençlerin iyi birer ülkücü olabilmeleri için, ülkücülerde bulunması gereken temel değerleri vurguladığı söylenebilir. Gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetiştirmeleri için

taşınması gereken sorumlulukları ile ilgili görüşlerden bazıları ise şöyledir.

Ü3: Öncelikle Türk Milliyetçiliği öğrenilecek bir şeydir. İcabında ellerine defter kalem alıp öğrenmeye talip olmalılar. En güçlü silah fikir, en güçlü fikir Türk Milliyetçiliğidir.

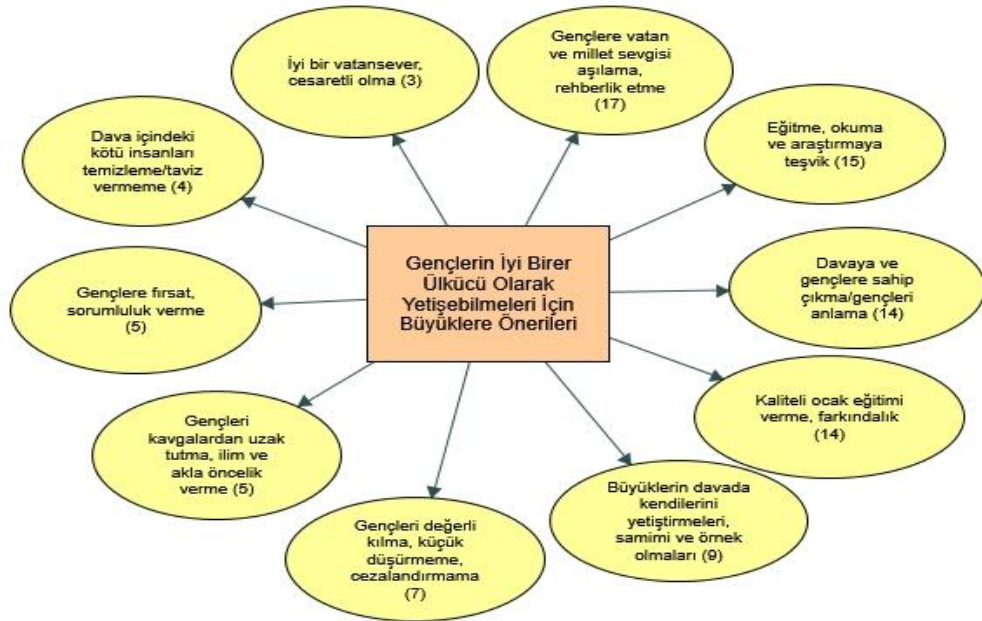
Ü24: Gönüller iman nuruyla dolup taşacak ve yüreklerde vatan bayrak aşkı her şeyden önce olacak ve bulunduğu ortamda dürüstlük, delikanlılık sıfatını layıkıyla yaşayacak ve yaşatacaktır. Kısacası örnek bir birey olarak topluma mal olacak.

Ü36: Öncelikle dini vecibelerini tam bir şekilde yapmalıdırlar. Bir din birlikteliği olmayan oluşumlar alçalır ve toz parçası haline gelir. Öncelik namaz ve dini ilim öğrenmektir. İslamiyet'i öğrenmemiş bir bireyin ülkücülük yapması ve ülkücüyüm demesi inandırıcı ve samimi değildir.

Ü44: Öncelikle bu davanın ne olduğunun, amacının hedefinin ne olduğunun farkında olmaları gerek. İkincisi iyi bir Müslüman ve vatanperver olmalılar. Ve en büyük sorumluluğumuz başarılı ve ahlaki değerlere sahip, terbiyeli birer genç olarak kendimizi geliştirip yetiştirmek. Son olarak okumak, okumak, okumak, çok fazla okuyup her konuda bilgilenmektir.

Gençlerin İyi Birer Ülkücü Olarak Yetiştirmeleri İçin Büyüklere Önerileri

Gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetiştirmeleri için büyüklere önerileriyle ilgili araştırma bulguları da Şekil 8 de sunulmuştur.

Şekil 8. Gençlerin İyi Birer Ülkücü Olarak Yetiştirmeleri İçin Büyüklere Önerileri

Şekil 8'e göre gençlerin taşınması büyüklere önerileri, en fazla atıf alan dal kodlara göre: "Gençlere vatan ve millet sevgisi aşılama, rehberlik etme (17, %30)", "Eğitime, okuma ve araştırmaya teşvik (15, %27)", "Davaya ve gençlere sahip çıkma, gençleri anlama (14, %25)" ve "Kaliteli ocak eğitimi verme, farkındalık oluşturma (14, %25)" gibi önerilerdir. "Gençlere fırsat, sorumluluk verme

(5), “Dava içindeki kötü insanları temizleme/taviz vermeme (4)” ve “İyi bir vatansever, cesaretli olma (3)” gibi öneriler ise en atıfta buldukları önerileri olmuştur. Buna göre gençlerimiz, büyüklerden: Gençleri vatan ve millet sevgisi ile yetiştirme ve onlara bu konuda rehberlik etme, onları eğitme, araştırmaya teşvik etme, kaliteli bir ocak eğitimi ile yetiştirme ve davaya sahip çıkma gençlere sahip çıkılması gibi isteklerde buldukları görülmektedir. Buna göre bu istekler, yetişkinlerin, gençleri iyi yetiştirmedikleri, onlara ve davalarına sahip çıkmadıkları, hatta zaman zaman engel olmaya çalıştıkları gerçeğine vurgu yaptıkları, şeklinde yorumlanabilir. Gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetişebilmeleri için büyüklere önerileriyle ilgili görüşler de şöyledir.

Ü3: Gençleri ve fikirlerini önemsemeli ve bunu onlara hissettirmeliler. Onları yanlış fikir ve davranışları dolayısıyla dışlamayıp onların fikirlerinin olgunlaşması gelişmesi için yol gösterici olmaları gerekir.

Ü6: Ocaklarda eğitim ağırlıklı toplantılar ve 4 5 yaş grubundan çocuklardan başlamak gerekli belirli yaştan sonra ülkücülük farklı amaçlar için kullanılıyor vatan sevgisi değil kavgacılık öne çıkıyor Fırat Çakar kardeşim gibi insanlar yetiştirmek gerek ve Alperenler ile bir kaynaşma olması gerek artık.

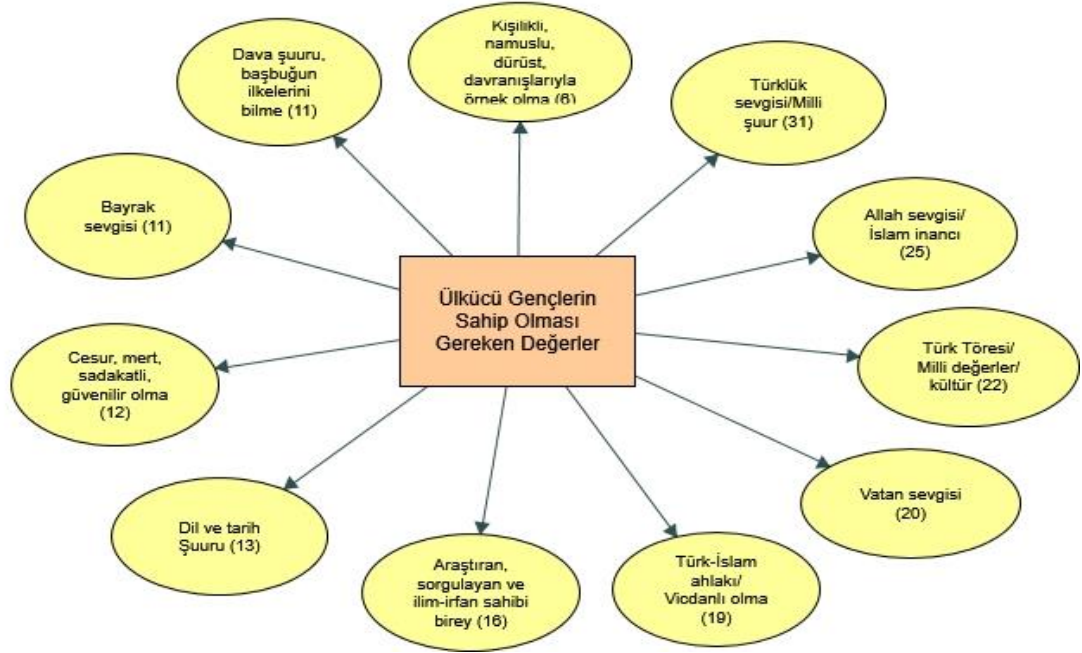
Ü34: Büyüklerimiz riyadan sakınmalı, gençlere samimiyetle yaklaşmalıdır. Bunun yanında büyüklerimizin kendini her manada yetiştirmiş olması, gençlerin önünde bir örnek teşkil etmek adına önemlidir. Ancak her şeyinden dışında büyüklerimizden beklentimiz devamıza ve gençlere sahip çıkıp, dik durmalarındır.

Ü44: Ülkücülüğü anlatan kitapları okuyup gençlere okutmalarıdır. 9 Işık Doktrini, Dündar Taşer'in Büyük Türkiye gibi.

Ü50: Büyüklerimize düşen görev bizlerin yani gençlerin bir ve beraber olmamızı sağlamak, doğru ile yanlış ayırt etmemiz için yol göstermek ve her şeyden önce samimiyeti ve ahde vefayı yüreklere nakış gibi işleyebilmektir.

Ülkücü Gençlerin Sahip Olması Gereken Değerler

Araştırmada ülkücü gençlere sorulan son soru ise *ülkücü gençlerin sahip olması gereken değerlerin neler olduğu sorudur*. Gençlerin bu soruya vermiş oldukları cevaplar doğrultusunda elde edilen bulgular ise Şekil 9'da gösterilmiştir.

Şekil 9. Ülkücü Gençlerin Sahip Olması Gereken Değerler

Elde edilen bulgulara göre ülkücü gençlerin taşıması gereken değerler: “Türklük sevgisi/milli şuur (31, %55)”, “Allah sevgisi, İslam inancı (25, %45)”, Türk töresi/milli değerler (20, %36)”, “Vatan sevgisi (20, %36)” ve “Türk İslam ahlakı, vicdanlı olma (19, %34)”, “Araştıran, sorgulayan, ilim irfan sahibi birey (16, %29)”, “Dil ve tarih bilinci (13, %23)”, “cesur, mert ve güvenilir olma (12, %21)”, “Bayrak sevgisi (11, %20)” ve “Dava şuur, başbuğün ilkeleri (11, %20)” gibi değerler olmuştur. “Kişilikli, namuslu, dürüst, davranışlarıyla örnek olma (6)” ise en az atıf alan dal kod olmuştur. Buna göre ülkücü gençlerin, Türklük gurur ve şuur, İslam ahlak ve fazileti, ilim ve irfan sahibi, cesur, mert ve güvenilir bireyler olma gibi insani özelliklerin yanında, vatan ve millet sevgisi, dava bilinciyle yetiştirilen ve başbuğün ilkelerine bağlı bireyler olması gerektiği üzerinde durulmuştur. Bu temel değerler, gerçekten de bir ülkücüde bulunması gereken en temel değerler olarak değerlendirilebilir. Aynı zamanda ülkücü gençlerin bu bilinçte bireyler olduğu sonucuna da ulaşılabilir. Ülkücü gençlerin sahip olması gereken değerlerle ilgili bazı ülkücü görüşleri ise aşağıdaki gibidir.

Ü2: Türk milletini karşılıksız sevmeli, Ahlaki olarak kendini zaaflarından arındırmalı. Kendi fikirleri de olmalı. Bunun için farklı fikirler de kaynaklarında dâhil olduğu kitap dergi okumalı.

Ü8: Araştırmaktan, eleştirmekten, sorgulamaktan korkmayan, bireysel düşünme yeteneğine sahip olmalı. Gerekliğinde doğru bildiği fikri söylemekten savunmaktan korkmamalı. Çünkü birey olmadan, ayrı düşünmeden komutla hareket ederek, nitelikli insan olma ihtimalimiz yok.

Ü9: Öncelikle Türk olmanın verdiği gurur olması lazım. Sonra akıl, ilim, irfan sahibi olması. Hiçbir ülkücünün boş lakırdı etmemesi lazım. Bir ülkücü konuşunca âlim, medeni, dümdüz bir adam görmeleri lazım. Her çevre ülkücüyü örnek almalı.

Ü11: Rabbimizi, Peygamberimizi, vatanımızı, bayrağımızı, dilimizi esas alan değerlere ve bunlar için neler yapıldığını, nasıl bugüne gelindiğini bilmeleri gerekir. Bunlar olmadan ülkücü olunmaz.

Ü35: Bayrağımıza, ülkemize, ülkemüze, doktrinimize, liderimize, kültürümüze, adetlerimize, ilişkilerimize ve milliyetçiliğimize.

Tartışma

Araştırmadan elde edilen bulgulardan biri ülkücü gençlerin, millet kavramı ve millet şuuru ile ilgili anlamlarıdır (Şekil 1). Buna göre ülkücü gençlerin millet kavramıyla ilgili yaptığı tanımlamalar: “dil, din, soy, tarih ve ortak değerler birliği”, “aynı topraklarda ve bayrak altında yaşayan topluluk”, “milli değerler ve kültür birliği” ve “soy birliğinden oluşan topluluk” gibi tanımlamalar en çok atıf yapılan tanımlamalar olmuştur. Bunların yanında, “milli benlik ve hür iradeye sahip olan topluluk”, “ortak geçmiş ve gelecek” ve “birlik ve beraberlik şuuru” gibi tanımlamalara da yer vermişlerdir. Millet şuuruyla ilgili ise, “Milli şuur, ortak duygu, millet sorumluluğu”, “vatanı, milleti, bayrağı savunma ve milleti için çalışma”, “birlikte yaşama şuuru ve kaygıları paylaşma”, “birlik olma, milletin birliğini koşulsuz sağlama”, “milletin değerlerin farkına varma ve koruma güdüsü”, “geçmişi ve geleceği analiz, farkındalık”, ve “milletine karşı vefalı ve samimi olma” gibi tanımlamalar yaptıkları görülmektedir. Bu tanımlamalar, literatürdeki millet kavramı tanımlamalarıyla büyük oranda benzerlik göstermektedir (Anderson, 1995; MEB, 2001; Smith, 2002; Türköne, 2003; Gökalp, 2005; Karahan, 2014) Bu sonuçların, milletin aynı topraklarda ve bayrak altında yaşayan, dili, dini, kültürü ve değerleri ortak olan bir topluluk olduğu gerçeğini, millet şuurunun da; bu ortak özellikleri taşıyan toplulukların birlikte yaşama arzusuyla yoğunlaşması ve bu özelliklerini koruma, yaşatma, geliştirme ve yüceltme duygularıyla güçlü bir topluluk haline gelmesi gerçeğini gösterdiğini söyleyebiliriz. Bu durum aynı zamanda, ülkücü gençlerin millet kavramı ve millet olma şuurunun anlamını önemli derecede özümstediklerini, millet olma ve millet şuuruna erişebilmede milliyetçiliğin ve ülkücülüğün önemli bir yol olduğunu göstermektedir.

Araştırmadan elde edilen sonuçlardan bir başkası da milliyetçiliğin anlamı ve gençlerin milliyetçi olma nedenleriyle ilgili sonuçlardır (Şekil 2). Milliyetçilikle ilgili en çok atıfta bulunulan bulgular; “Vatanını, milletini ve devletini sevmek, koruma, yüceltme”, “Millet şuuru, milleti/ırkını sevmek, aidiyet” ve “Bayrak sevgisi, kültürüne ve töresine sahip çıkma” gibi bulgulardır. Milliyetçi olma nedenleriyle ilgili bulgular ise “Türk olan bir toplumda yetişme, Türk töresini yaşatma”, “Vatan sevgisi, vatanı canından üstün tutma”, “Atalar, aile ve büyüklerin etkisi”, “Milletini sevmek, aidiyet duygusu” ve “Milliyetçi olunmaz, doğulur düşüncesi” gibi bulgular olmuştur. Ülkücü gençlerin

milliyetçilik kavramını; vatanını, milletini, ırkını, bayrağını ve devletini sevmeye, koruma, yüceltme duygusu, millet olma ve milletleşme şuru, milletin kültürüne, töresine ve ortak değerlerine sahip çıkma, olarak tanımladıkları anlaşılmaktadır. Bu bulgular; Kurtkan'ın (1976), milliyetçilik, *mensubu olduğu milleti sevmeye duyusudur* sosyolojik yönden milliyetçilik tanımlamasıyla örtüşürken, Güngör'ün (2004) milliyetçilik tanımıyla çok büyük oranda benzerlik göstermektedir. Atatürk'ün (2001) milliyetçilik tanımındaki, *milletler arası temas ve münasebetlerde, bütün çağdaş milletlere paralel ve onlarla bir ahenkte yürümek* tanımlamasıyla yeteri kadar örtüşmemektedir. Ayrıca Başbuğ'un (Dokuz ışıık), milliyetçiliğin, *kolektif kimliğe temel teşkil eden bir bireysel kimlik ve bir kültür meselesi* tanımını da kapsamamaktadır. Milliyetçi olma nedenlerinin ise; daha çok Türk büyüklerine, ailelerine, sosyal çevrelerinin etkilerine, bir millete ait olma ve o milletle yaşama duygusuyla ve ait olduğu milletin ortak değerlerini, dilini, dinini, töresini koruma ve yaşatma amacı gibi nedenleri milliyetçi olma nedenleri arasında ifade etmişlerdir. Bireylerin var olma azim ve iradesiyle başlayan, kendi kendini koruma güdüsüyle devam eden ve kendi olarak yaşamayı becerebilmenin gerçekliği olan milliyetçiliği, ülkücü gençler; daha çok vatanını ve milletini sevmeye, onu yaşatma ve yüceltme, milli şuur ve milliyet duygusuyla onun kültürünü yaşatma şeklinde ele almışlardır. Oysa milliyetçilik bir devletin var olma, kurtuluş mücadelesinin adı olmuş, özellikle var olmak, bir olmak, birlikte olmak ve sonsuza kadar onun kültür ve töresini yaşatmak için bir medeniyet davası olarak ele alınan anlamları, gençler tarafından yeterince vurgulanmamıştır. Çünkü milliyetçilik milletlerin var olma azim ve iradesi, millî şuur, milliyet duygusunun şumulüdür.

Bir başka araştırma bulgusu ise gençlerin ülkücülük ve ülkücü olma nedenleriyle ilgili bulgulardır (Şekil 3). Gençlerin ülkücülüğü, "Türk-İslam ülküsü", "fedakârlık, çıkarsız vatan ve millet sevgisi", "vatanını koruma duygusu" ve "ortak ülkü, kutlu dava, turan sevdası" gibi tanımlamalarla anlamlandırdıkları görülmüştür. Türk milleti ve devletinin yılmaz bekçileri olan ülkücülerin, ülkücülüğe yükledikleri en temel anlam; ülkücülüğün Türk-İslam sentezi olarak ele alınmasıdır. Bu sentez, İslam ahlak ve faziletiyle donanmış gençlerimizin, Türk devletinin bekasını her şartta koruyup savunabilecek bireylerin davası, kutlu davası, kızıl elması olmuştur. Bu sonuçlar hakikaten, Galip Erdem'in, bir ülkücünün ülküsü ile münasebetinin, hakiki ve gerçek bir aşkla seven sevgilinin münasebetine benzemektedir. Sevgili vatani ve davası söz konusu olunca, baştanbaşa haysiyet kesileceğini, ülküsüne yan gözle bakanlara tahammül edemeyeceğini, sevdiğçe sevdasının büyüceğini bildiğini görüşünü büyük oranda desteklediğini göstermektedir. Bu sonuçlar, Türk milletini en kısa yoldan, en kısa zamanda, modern uygarlığın en üst seviyesine çıkarmak; mutlu, müreffeh hale getirmek tanımlamalarının desteklenmektedir. Ancak ülkücülüğün temel prensiplerinden biri olan; bağımsız, özgür, kendi haklarına sahip çıkan, kişilere ve milletlere istiklal boyutunu yeterince vurgulamadıklarını, yine ülkücülüğün bir siyasi hareket olarak, bu ülkeyi yönetme hareketi olmasını vurgulamadıklarını da göstermektedir (Uzel, 2015, Dokuz ışıık). Bu açıdan gençlerin ülkücülükle ilgili

anlamalarının yetersiz kaldığı ya da değişime uğradığı gerçekliği de savunulabilir. Gençlerin ülkücü olma nedenleriyle ilgili bulgular ise, “okuduğum kitaplar, kişisel bilinçlenme”, “ailem, yakın çevrem ve büyüklerim”, “millet, memleket sevdası ve milli değerlere bağlılık” ve “ünlü ülkücülerin etkisi ve model alma”, “Türk-İslam ülküsü/Kutlu davanın gerçekleşmesi isteği” ve “Teşkilat/Ocak Kültürü” gibi nedenlerdir. Gençlerin ülkücü olma nedenlerinin; kendilerini yetiştirmeleri, aileleri, yakın çevreleri, ülkücü büyükleri ve bu kutlu davanın gerçekleşmesiyle ilgili arzularının olduğu gerçeğidir. Bu gerçekliğin çok açık bir şekilde, bütün ülkücü gençler tarafından dile getirildiği de görülmektedir.

Araştırma sonuçlarına göre bir başka bulgu da milliyetçilik ve ülkücülük arasında fark olup olmadığıyla ilgili bulgulardır (Şekil 4). Araştırmaya katılan gençlerin yarıya yakını milliyetçilik ve ülkücülük arasında bir fark olmadığını söylerken, yarıdan iki fazlası ise fark olduğunu vurgulamışlardır. Milliyetçiliğin ülkücülükten farkını ifade ederken milliyetçiliğin, “millet/ırk, vatanını sevmek ve milletin çıkarları korumak”, “aynı topraklar ve bayrak altında yaşama duygusu olarak ele alırlarken, milliyetçiliğin ülkücülüğü kapsadığına dair sonuçlardır. Ülkücülüğün milliyetçilikten farkını ifade ederken de ülkücülüğü; “Türk-İslam ülküsü”, “turan/ kutlu dava” ve “Türk milliyetçiliğine ulaşma hareketi”, “ülkücü dinsiz olmaz” ve “devleti yönetme hareketi” fikirleriyle ayırt etmeye çalışmışlardır. Görülüyor ki bu sonuçlar, milliyetçiliği aidiyet duygusuna dayalı olarak birlikte yaşama duygusunu, vatanını, milletini ve onun çıkarlarını sevmeyi vurgulanırken, ülkücülük ise bu milletin dini ile hemhal oluşunu, milletin ve devletin bekası için kutlu bir davayı, bu davanın sahipliğini ve devleti yönetmeyi vurgulamaktadır.

Araştırmanın bulgularından biri de ülkücülüğünü ifade eden gençlerin, hissettikleri duygularla ilgilidir (Şekil 5). Bu duygular: “Gurur”, “mutluluk”, “onur, şeref, haysiyet” ve “güven, güç ve cesaret”, “vatanı sevme, koruma ve fedakârlık”, “Sorumluluk”, “Davaya bağlanma” ve “Hainlere kin” gibi duygular, olmuştur. Gençlerin büyük bir çoğunluğunun gurur duyduklarını (%79) belirtmiş olmaları, bu gençlerin kişilikleri ile ülkücülüklerini özdeşleştirdiklerini, gurur, mutluluk, onur, şeref, haysiyet ve fedakârlık gibi insani özellikleri vurgulayan kavramların ülkücülükle bütünleştiğini, ülkücü gençlerin, ülkücülüklerini derin hislerle yaşadıklarını göstermektedir. Yine bu duyguların, onların davalarına her şartta sahip çıkmalarının, en önemli göstergeleri olarak savunulabilir.

Bir başka araştırma sonucu ise gençlerin ülkücülüklerinden dolayı zarar görme durumlarıyla ilgili görüşleridir (Şekil 6). Buna göre ülkücü gençlerin büyük bir çoğunluğu (%68), ülkücülüklerinden dolayı zarar görmediklerini belirtse de bazıları (%32) ise zarar gördüklerini belirtmişlerdir. Zarar görmeleriyle ilgili bulgular ise: “Psikolojik şiddet/manevi baskı”, “Ülkücülüğe karşı ön yargılar”, “İlimle değil, kavgayla ilerleme isteği”, “Ülkücülerin kullanılma isteği” ve “Ülkücülerin cezalandırma isteği” gibi bulgulardır. Ülkücü gençlerin zarar görmedikleriyle ilgili bulgu; ülkücüler, zarar gördüklerin de bile, ülkücülüklerinden dolayı bunun zarar görme olarak ifade edilmemesi gerçeğinin şuurunda olduklarıdır. Bu bulgu; bu ülkünün, bu kutlu davanın sadece fedakârca davasına hizmet etme

anlayışının bir sonucu olduğunu göstermektedir. Buna rağmen zarar gördüklerini belirtenler ise daha çok psikolojik baskı, ülkücülüğe ve ülkücülere ön yargı ile bakılması ve onlara zarar verme anlayışının hâkim olduğu görüşlerinde birleşmişlerdir. Bu bulgular da ülkücülüğün geniş kitleler tarafından benimsenmediğini, bu ülküyü benimseyenlere ön yargı ile bakıldığını ve hoşgörü ile yaklaşılmadığını göstermektedir. Bu durum aynı zamanda ülkücü hareketin, farklı dönemlerde yargılanması, suçlu ya da hain olarak gösterilmelerinin bir sonucu olarak yorumlanabilir. Unutulmamalıdır ki ülkücüler, bir dönem, sokak çatışmalarına çekilmiş ve maalesef bunda da başarı sağlandığı için büyüme, gelişme ve geniş çevreleri etkileme açısından istenilen ülkü seviyesine ulaşamamıştır. Bu durum, bu davaya, bu harekete olumsuz bakılmasının temel nedenlerinden biri olarak insanların kafasına yerleşmiş olabilir.

Gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetişebilmeleri için taşıması gereken sorumluluklarla ilgili araştırma bulguları: “Milli bilinç ve dava bilinci”, “Ahlaklı, vicdanlı olma”, “İslam inancı”, “Okuyan, araştıran, sorgulayan, paylaşan, kendini geliştiren birey olma” ve “kişilikli, örnek birey olma”, “Çalışkanlık ve sorumluluk bilinci”, “Saygınlık ve saygılı davranma” ve “Teşkilat/Ocak bilinci” gibi bulgulardır (Şekil 7). Bu bulgular; ülkücü gençlerin iyi bir insanda bulunması gereken özellikleri sıraladıklarını, ülkücü gençlerin de iyi birer insan olmaları gerektiğini, aynı zamanda teşkilata bağlı, dava bilincine sahip bireyler olmaları gerektiğini vurgulamaktadır. Dolayısıyla ülkücü gençler, iyi bir ülkücü olmak ya da ülkücü olarak yetişebilmek için bu temel değerlerin vazgeçilmez olduğunu söylemektedirler.

Araştırmadan elde edilen bir başka bulgu da gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetişebilmeleri için büyüklere önerileriyle ilgilidir (Şekil 8). Gençlerin büyüklere yaptıkları önerileri sırasıyla: “Gençlere vatan ve millet sevgisi aşılama, rehberlik etme”, “Eğitme, okuma ve araştırmaya teşvik”, “Davaya ve gençlere sahip çıkma, gençleri anlama” ve “Kaliteli ocak eğitimi verme, farkındalık oluşturma” , “Gençlere fırsat, sorumluluk verme”, “Dava içindeki kötü insanları temizleme/taviz vermeme” ve “İyi bir vatansever, cesaretli olma” gibi önerilerdir. Bu öneriler, ülkücü gençlerin; büyüklerinin yeterince rehberlik etmediklerini, kendilerine sahip çıkılmadığı, fırsat ve sorumluluk verilmediğini, dava içinde olumsuz olan bireylere taviz verildiğini ve büyüklerin yeterince cesaretli olmadıklarını belirttikleri şeklinde yorumlanabilir. Yine büyüklerin, onlara vatan ve millet sevgisi aşılama, onlara örnek olma, cesaretli olma, onları eğitme-yetiştirme ve rehberlik etme gibi önemli görevleri olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla, büyüklerin bu görevlerini yerlerine getirdiklerinde gençlerin daha iyi birer ülkücü olarak yetişebileceklerine inançları söz konusu olmaktadır.

Araştırmadan elde edilen son bulgu ise ülkücü gençlerin sahip olması gereken değerlerle ilgili bulgulardır (Şekil 9). Araştırma sonuçlarına göre ülkücü gençlerde bulunması gereken değerler en çok atıf yapılan değerlere göre: “Türklük sevgisi/milli şuur”, “Allah sevgisi, İslam inancı”, “Türk töresi/milli değerler”, “Vatan sevgisi” ve “Türk İslam ahlakı, vicdanlı olma”, “Araştıran, sorgulayan, ilim irfan sahibi birey”, “Dil ve tarih bilinci”, “Cesur, mert ve güvenilir olma”, “Bayrak sevgisi” ve

“Dava şuuru, başbuğun ilkeleri” gibi değerlerdir. Bu bulgulara göre ülkücü gençlerin sahip olması gereken değerler, milli şuur ve milliyetçilik, İslam inanç ve ahlakı, yani Türk-İslam ülküsüne sahip olma, ilim-irfan sahibi ve kendini yetiştiren, cesur, mert, fedakâr ve dava şuuruna sahip bireyler olmaları gerektiğidir. Bütün bu değerler hem iyi bir insan olma hem iyi bir milliyetçi olma hem de iyi bir ülkücü olmanın özellikleri olarak kabul edilebilir. Kendini ülkücü olarak kabul eden ve bunu içtenlikle sergileyen insanların, bu tür özellikleri taşıması da gerekir. Çünkü iyi bir ülkücü kesinlikle iyi bir insandır ya da iyi bir insan olma mecburiyetindedir. Bu özellikler onların davalarını ve kendilerini kabul ettirebilmeleri, davalarını yaşamaları ve geliştirebilmeleri, bu ülkenin birlik, beraberlik ve bekası için yönetimde olmaları gerektiği; kutlu davalarının, turan ülküsünün, kızıl elmalarının bir gereğidir.

Sonuç

Araştırma sonuçları, milletin; aynı topraklarda ve bayrak altında yaşayan, dili, dini, kültürü ve değerleri ortak olan bir topluluk olduğunu göstermektedir. Millet şuurunun da, milleti oluşturan ortak özellikler doğrultusunda, toplulukların birlikte yaşama arzusuyla yoğrulması ve bu özelliklerini koruma, yaşatma, geliştirme ve yüceltme duygularıyla güçlü bir topluluk haline gelmesi, şeklinde açıklandığı görülmektedir. Milliyetçiliği; vatanını ve milletini sevmeye, onu yaşatma ve yüceltme, milli şuur ve milliyet duygusuyla onun kültürünü yaşatma şeklinde tanımlayan ülkücü gençlerin; ülkücülüğü de, Türk-İslam sentezi, İslam ahlak ve fazileti, Türk devletinin bekasını her şartta koruyup savunabilecek bireylerin davası, kutlu davası, kızıl elması olarak tanımladıkları görülmektedir. Gençler, milliyetçi olma nedenlerini, Türk toplumunda doğup büyüme, millet şuuru, millet, vatan ve bayrak sevgisi, bu vatani ve milleti koruma, geliştirme ve yaşatma arzusu gibi duygularla açıklamışlardır. Ülkücü olma nedenlerini ise, kişisel olarak kendini geliştirme, ailesi, çevrelerinin etkileri, ülkücü büyükler, vatan ve millet sevgisi, Türk-İslam ülküsü ve kutlu davanın gerçekleşmesi arzusu gibi nedenlerle ifade ettikleri söylenebilir. Ülkücülük ile milliyetçilik arasındaki farkı ifade ederken de ülkücülüğü; “Türk-İslam ülküsü”, “turan/ kutlu dava” ve “Türk milliyetçiliğine ulaşma hareketi”, “ülkücü dinsiz olmaz” ve “devleti yönetme hareketi” gibi özelliklerle fikirleriyle ayırt etmeye çalıştıkları görülmüştür. Ülkücülükten zarar gördüklerini belirtenler ise daha çok psikolojik baskı, ülkücülüğe ve ülküçülere ön yargı ile bakılması ve onlara zarar verme anlayışının hâkim olduğu görüşlerinde birleşmişlerdir.

Gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetişebilmeleri için taşıması gereken sorumluluklarla ilgili sonuçlar ise milli bilinç ve dava bilincine sahip olmanın yanı sıra, İslam inancı ve ahlakına sahip olma gibi temel özellikler ile birlikte, okuyan, araştıran, sorgulayan, paylaşan, kendini geliştiren bireyler ve örnek birey olma özelliklerini ön plana çıkarmışlardır. Yani bir ülkücünün, iyi bir insan olması gerektiğinde birleşmişlerdir. Gençlerin iyi birer ülkücü olarak yetişebilmeleri için büyüklere yaptıkları önerilerde; gençlere vatan ve millet sevgisi aşılama, örnek olma, cesaretli olma, onları eğitme-

yetiştirme ve rehberlik etme gibi önemli görevleri olduklarını belirtmişlerdir. Ülkücü gençlerin sahip olması gereken değerler olarak ise; milli şuur ve milliyetçilik, İslam inanç ve ahlakı, yani Türk-İslam ülküsüne sahip olma, ilim-irfan sahibi ve kendini yetiştiren, cesur, mert, fedakâr ve dava şuuruna sahip bireyler olmaları gerektiğidir.

KAYNAKLAR

- Afet İnan, A. (2017). *Medeni Bilgiler, (Uygarlık Bilgileri). Derleyen: Nurer Uğurlu*, 8. Baskı, Ankara: Örgün Yayınları, s.25.
- Akçura, Y. (1978). *Türkçülük: Türkçülüğün Tarihi Gelişimi*. İstanbul: İlgi Kültür Sanat Yayınları.
- Akçura, Y. (1998). *Üç Tarz-ı Siyaset*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayını.
- Anderson, B. (1995). *Hayali Cemaatler: Milliyetçiliğin Kökenleri ve Yayılması*, (İ. Savaşır Çev.), 2. Baskı, Metis Yayınları, İstanbul, S.20-22.
- MEB. (2001). *Atatürkçülük-1*. İstanbul: MEB Yayınları, (Genelkurmay Başkanlığı'nca hazırlanmıştır).
- Balcı, E. (2011). Türkiye'deki milliyetçilik söylemleriyle kıyaslamalı olarak Erol Güngör'ün sosyolojik milliyetçilik anlayışı", *Sociological Association, Turkey Journal of Sociological Research* Vol:14, Nr:1-Spring 2011, s. 9.
- Baş, T. ve Akturan, U. (2008). *Nitel veri araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 184s.
- Cengiz, O. (2015). *Alpaslan Türkeş ve Dokuz Işık*. İstanbul: İhlas Gazetecilik A.Ş.
- Cohen, L., Manion, L. ve Marrison, K. (2007). *Research methods in education*. 638p, London-New York.
- Darendelioğlu, İ. E. (1968). *Türkiye'de Milliyetçilik Hareketleri*. İstanbul: Toker Yayınları.
- Erdem, G. Ülkü Ocakları, Eğitim ve Kültür Vakfı Merkezi.
- <http://www.ulkuocaklari.org.tr/ulkucuhareket/ulkuculuk-nedir/ulkuculuk> adresinden erişildi. (Erişim Tarihi: 02 Mart 2018).
- Fraenkel, J. R. ve Wallen, N. E. (2006). *How to design and evaluate research in education*. Mcgraw-Hill International Edition, 620p, New York,
- Giorgi, A. P. ve Giorgi, B. (2003). *Phenomenology*. Smith, J. A. (Ed.), *Qualitative Psychology* (165-178). Sage Publications, London.
- Gökalp, Z. (2005). *Türkçülüğün Esasları*. İstanbul: Akvaryum Yayınevi, s. 24-29.

Güngör, E. (2004). *Türk Kültürü ve Milliyetçilik*. İstanbul: Ötüken Yayınları, s.209-210. <https://indigodergisi.com/2016/07/turkculuk-akiminin-tarihi-evrimi/> adresinden erişilmiştir. (Erişim Tarihi:1 Mart 2018).

<http://www.gazete2023.com/dusunce-analiz/erol-gungor-ve-turk-milliyetçiligi-h73346.html>, adresinden erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 27 Şubat 2018).

https://www.youtube.com/watch?v=0yZ_23tDm4A, adresinden erişilmiştir (Erişim Tarihi: 26.03.2018).

Karahan, F. (2014). Millet ve milliyet bakımından Türk Milleti, (Felsefi bir yaklaşım). *The Journal of Academic Social Science Studies*, Number:28, s.97-112.

http://www.jasstudies.com/Makaleler/1068840132_7Yrd.%20Do%C3%A7.%20Dr.%20Faz%C4%B1%20KARAHAN.pdf, adresinden erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 28 Şubat 2018).

Karaer, İ. (1999). Türk Ocakları ve Türk Milliyetçiliği. *Türk Yurdu*; XXI. Yüzyıla Doğru Türk Milliyetçiliği, Özel Sayı, Ankara: Cilt:19, Sayı: 139-141.

KKK. (1982). *Atatürkçü Düşünce ve Yaklaşım Tarzı*. Kara Kuvvetleri Komutanlığı Yayınları, NO.2 S.16.

Köseoğlu, N. (2009). *Türk Milliyetçiliği İdeolojisinin Doğuşu ve Özellikleri, Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce* Cilt:4: Milliyetçilik, İletişim Yayınları, s.221.

Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meali. (2001). Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları (Heyet).

Kurtkan, A. (1976). *Genel Sosyoloji*. İstanbul: s.133.

Merriam, S. B. (1998). *Qualitative Research and Case Study Applications in Education*. San Francisco: Jossey-Bass Publishers.

Miles, M. B. & Huberman, A. M. (1994). *An expanded source book qualitaive data analysis*. Sage, Publications, 338s, California. Silverman, D. *Doing Qualitative Research*. Sage Publication, London, 395p.

Sarantakos, S. (2005). *Social research*. Basingstoke. Palgrave Macmillan, 464p, Australia.

Silverman, D. (2005). *Doing Qualitative Research*. Sage Publication, 395p.

Smith, A. (1991). *Milli Kimlik*. (Bahadır Sina Şener, Çev:) İletişim Yayınları, İstanbul-1991, 42.

Smith, A. (2002). *Ulusların Etnik Kökeni*, (S. Bayramoğlu ve H. Kendir, Çev:), Ankara: Dost Yayınevi, s.45-57.

Türköne, M. (2003). *Siyaset*. Ankara: Lotus Yayınları, s.632-633.

Uzel, S. M. (2012). *Erol Güngör ve milliyetçilik kavramı*. Türk Yurdu Dergisi, Yıl 101, Sayı:302

<http://www.kirmizilar.com/tr/index.php/konuk-yazarlar2/2180-erol-gungor-ve-milliyetcilik-kavrami>, adresinden erişilmiştir. (Erişim Tarihi: 21.02.2018).

Yıldırım, A. ve Şimşek H. (2008). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, s.366.

Yin, R. K. (1994). *Case Study Research Design and Methods*. SAGE Publications.

